

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

11 Ιουνίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 200/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 200/02

Υπόθεση C-191/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Landgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Romano Pisciotti κατά Bundesrepublik Deutschland (Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρα 18 και 21 ΣΔΕΕ — Έκδοση στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υπηκόου κράτους μέλους που άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας — Συμφωνία εκδόσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτού του τρίτου κράτους — Πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης — Απαγόρευση εκδόσεως ισχύουσα μόνο για τους ημεδαπούς — Περιορισμός στην ελεύθερη κυκλοφορία — Δικαιολόγηση στηριζόμενη στην αποτροπή της ατιμωρησίας — Αναλογικότητα — Ενημέρωση του κράτους μέλους καταγωγής του υπηκόου της Ένωσης)

2

2018/C 200/03	Υπόθεση C-258/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Korkein oikeus για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – Finnair Oyj κατά Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia (Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Σύμβαση του Μόντρεαλ — Άρθρο 31 — Ευθύνη του αερομεταφορέα για τις αποσκευές που έχουν περάσει από τον σχετικό έλεγχο — Απαιτήσεις όσον αφορά τον τύπο και το περιεχόμενο της γραπτής διαμαρτυρίας προς τον αερομεταφορέα — Διαμαρτυρία που έχει υποβληθεί ηλεκτρονικά και έχει καταχωριστεί στο σύστημα πληροφορικής του αερομεταφορέα — Διαμαρτυρία που έχει καταρτιστεί εξ' ονόματος του δικαιούχου της παραλαβής από υπάλληλο του αερομεταφορέα)	3
2018/C 200/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-316/16 και C-424/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Απριλίου 2018 [αιτήσεις των Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg, Supreme Court of the United Kingdom (Γερμανία, Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — B κατά Land Baden-Württemberg (C-316/16), Secretary of State for the Home Department κατά Franco Vomero (C-424/16) (Προδικαστική παραπομπή — Ίθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών — Οδηγία 2004/38/EK — Άρθρο 28, παράγραφος 3, στοιχείο α' — Ενισχυμένη προστασία κατά της απέλασης — Προϋποθέσεις — Δικαίωμα μόνιμης διαμονής — Διαμονή στο κράτος μέλος υποδοχής κατά τα δέκα έτη πριν την απόφαση απέλασης από την επικράτεια του οικείου κράτους μέλους — Περίοδος φυλάκισης — Συνέπειες όσον αφορά το αδιάλειπτο της δεκαετούς διαμονής — Σχέση με τη συνολική εκτίμηση του δεσμού ενσωμάτωσης — Χρονική στιγμή κατά την οποία πραγματοποιείται η εν λόγω εκτίμηση και κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της εκτίμησης αυτής)	4
2018/C 200/05	Υπόθεση C-320/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Tribunal de grande instance de Lille (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική δίκη κατά Uber France SAS (Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες στον τομέα των μεταφορών — Οδηγία 2006/123/EK — Υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά — Οδηγία 98/34/EK — Υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας — Κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας — Έννοια — Υπηρεσία διαμεσολάβησης στο πλαίσιο της οποίας, μέσω μιας εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα, διευκολύνεται έναντι αμοιβής η επαφή μη επαγγελματιών οδηγών που χρησιμοποιούν δικό τους όχημα και ατόμων που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης — Ποινικές κυρώσεις)	5
2018/C 200/06	Υπόθεση C-414/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Vera Egenberger κατά Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V. (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/EK — Ίση μεταχείριση — Διαφορετική μεταχείριση λόγω θρησκείας ή πεποιθήσεων — Επαγγελματικές δραστηριότητες εκκλησιών ή άλλων οργανώσεων η δεοντολογία των οποίων εδράζεται στη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις — Θρησκεία ή πεποιθήσεις που αποτελούν επαγγελματική απαίτηση ουσιώδη, θεμιτή και δικαιολογημένη λαμβανομένης υπόψη της δεοντολογίας της οργάνωσης — Έννοια — Φύση των δραστηριοτήτων και πλαίσιο εντός του οποίου ασκούνται — Άρθρο 17 ΣΛΕΕ — Άρθρα 10, 21 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)	6
2018/C 200/07	Υπόθεση C-478/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 — Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) κατά Group OOD, Kosta Iliev [Αναίρεση — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ορισμός και κτήση του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ανακοπή από τον δικαιούχο μη καταχωρισμένου σήματος ή άλλου σημείου χρησιμοποιούμενου στις εμπορικές συναλλαγές — Εξέτασή της από το τμήμα προσφυγών — Επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 76, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 — Κανόνας 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο]	7
2018/C 200/08	Υπόθεση C-525/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA κατά Autoridade da Concorrência (Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Άρθρο 102, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Έννοια του όρου «μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό» — Τιμές που εισάγουν διακρίσεις στην αγορά επόμενου σταδίου — Εταιρία διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων — Αμοιβή την οποία οφείλουν οι εθνικοί πάροχοι συνδρομητικής υπηρεσίας μεταδόσεως τηλεοπτικού σήματος και του περιεχομένου του)	7

2018/C 200/09	Υπόθεση C-532/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Lietuvos vyriausybės administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos κατά SEB bankas AB [Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Περιορισμός του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου εισροών — Διακανονισμός της έκπτωσης του φόρου εισροών — Παράδοση γεωτεμαχίου — Εσφαλμένος χαρακτηρισμός της ως «δραστηριότητας που φορολογείται» — Αναγραφή του φόρου στο αρχικό τιμολόγιο — Τροποποίηση της αναγραφής αυτής από τον πωλητή] . . .	8
2018/C 200/10	Υπόθεση C-541/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας [Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 1072/2009 — Άρθρο 2, σημείο 6 — Άρθρο 8 — Ενδομεταφορές — Έννοια — Ορισμός ο οποίος περιλαμβάνεται σε έγγραφο «Ερωτήσεων & Απαντήσεων» που συντάξε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Νομική ισχύς — Εθνικά μέτρα εφαρμογής που περιορίζουν τον αριθμό των σημείων φορτώσεως και εκφορτώσεως τα οποία μπορούν να αποτελέσουν μέρος της ίδιας ενδομεταφοράς — Διακριτική ευχέρεια — Περιορισμός — Αναλογικότητα] .	9
2018/C 200/11	Υπόθεση C-550/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Rechtbank Den Haag (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A, S κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Προδικαστική παραπομπή — Δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση — Οδηγία 2003/86/ΕΚ — Άρθρο 2, εισαγωγική περίοδος και στοιχείο στ' — Έννοια του όρου «ασυνόδευτος ανήλικος» — Άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α' — Δικαίωμα πρόσφυγα στην οικογενειακή επανένωση με τους γονείς του — Πρόσφυγας ηλικίας κάτω των 18 ετών κατά την είσοδο στο κράτος μέλος και την κατάθεση της αιτήσεως ασύλου, αλλά ανήλικος κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί χορηγήσεως ασύλου και υποβολής της αιτήσεώς του οικογενειακής επανενώσεως — Καθοριστικής σημασίας ημερομηνία για την εκτίμηση περί της ιδιότητας του «ανήλικου» όσον αφορά τον ενδιαφερόμενο)	9
2018/C 200/12	Υπόθεση C-565/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Ειρηνοδικείου Λέρου (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ένδικη διαδικασία που κίνησαν οι Alessandro Saronaro, Καλλιόπη-Χλόη Ξυλινά [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Δικαστήριο κράτους μέλους ενώπιον του οποίου έχει υποβληθεί αίτηση για τη χορήγηση δικαστικής άδειας αποποίησης κληρονομίας για λογαριασμό ανηλικού — Διεθνής δικαιοδοσία επί ζητημάτων γονικής μέριμνας — Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας — Άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β' — Αποδοχή της διεθνούς δικαιοδοσίας — Προϋποθέσεις]	10
2018/C 200/13	Υπόθεση C-580/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Firma Hans Bühler KG κατά Finanzamt de Graz-Stadt [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Τόπος της ενδοκοινοτικής αποκτήσεως — Άρθρο 42 — Ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών που αποτελούν το αντικείμενο μετέπειτα παραδόσεως — Άρθρο 141 — Απαλλαγή — Τριγωνική συναλλαγή — Μέτρα απλουστεύσεως — Άρθρο 265 — Διόρθωση του ανακεφαλαιωτικού πίνακα]	11
2018/C 200/14	Υπόθεση C-645/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Conseils et mise en relations (CMR) SARL κατά Demeures terre et tradition SARL [Προδικαστική παραπομπή — Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) — Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Δικαίωμα του εμπορικού αντιπροσώπου για αποζημίωση ή αποκατάσταση της ζημίας μετά τη λύση της συμβάσεως αντιπροσωπείας — Άρθρο 17 — Αποκλεισμός του δικαιώματος αποζημιώσεως σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεως κατά τη διάρκεια της προβλεπόμενης στη σύμβαση δοκιμαστικής περιόδου]	12
2018/C 200/15	Υπόθεση C-8/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Biosafe — Indústria de Reciclagens SA κατά Flexipiso — Pavimentos SA [Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 63, 167, 168, 178 έως 180, 182 και 219 — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας — Δικαίωμα προς έκπτωση του ΦΠΑ — Προθεσμία που προβλέπει η εθνική νομοθεσία για την άσκηση του δικαιώματος αυτού — Έκπτωση συμπληρωματικού ΦΠΑ που καταβλήθηκε στο Δημόσιο και αποτέλεσε αντικείμενο εγγράφων σχετικών με τη διόρθωση των αρχικών τιμολογίων κατόπιν διορθωτικής πράξεως επιβολής φόρου — Ημερομηνία ενάρξεως της προθεσμίας] . . .	12

2018/C 200/16	Υπόθεση C-13/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fédération des entreprises de la beauté κατά Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre de l'Économie et des Finances, πρώην Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique [Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Καλλυντικά προϊόντα — Κανονισμός (ΕΚ) 1223/2009 — Άρθρο 10, παράγραφος 2 — Αξιολόγηση της ασφάλειας καλλυντικού προϊόντος — Προσόντα του αξιολογητή — Αναγνώριση της ισοδυναμίας κύκλων σπουδών — Γνωστικά αντικείμενα συναφή με τη φαρμακευτική, την τοξικολογία ή την ιατρική — Εξουσία εκτιμήσεως των κρατών μελών]	13
2018/C 200/17	Υπόθεση C-65/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Oftalma Hospital Srl κατά C. I.O.V. — Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Κοινωνικές και υγειονομικές υπηρεσίες — Ανάθεση χωρίς τήρηση των κανόνων περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Ανάγκη τηρήσεως των αρχών της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως — Έννοια του «βέβαιου διασυνοριακού ενδιαφέροντος» — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Άρθρο 27)	14
2018/C 200/18	Υπόθεση C-75/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 — Fiesta Hotels & Resorts, SL κατά Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Residencial Palladium, SL [Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 4 — Άρθρο 65 — Μη καταχωρισθείσα εμπορική επωνυμία GRAND HOTEL PALLADIUM — Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA» — Αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας που βασίζεται σε προγενέστερο δικαίωμα κτηθέν βάσει του εθνικού δικαίου — Προϋποθέσεις — Σημείο του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική — Δικαίωμα να απαγορευθεί η χρήση πιο πρόσφατου σήματος]	14
2018/C 200/19	Υπόθεση C-110/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου [Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρο 63 ΣΛΕΕ — Άρθρο 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Φόρος επί του εισοδήματος των κατοίκων Βελγίου — Προσδιορισμός των εισοδημάτων από ακίνητα — Εφαρμογή δύο διαφορετικών μεθόδων υπολογισμού αναλόγως του τόπου στον οποίο βρίσκεται το ακίνητο — Υπολογισμός βάσει της τεκμαρτής κατά το κτηματολόγιο αξίας των κείμενων στο Βέλγιο ακινήτων — Υπολογισμός βάσει της πραγματικής μισθωτικής αξίας των ακινήτων που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ενιαίου Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) — Διαφορετική μεταχείριση — Περιορισμός στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων]	15
2018/C 200/20	Υπόθεση C-148/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Peek & Cloppenburg KG, Hamburg κατά Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf [Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο των σημάτων — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 14 — Εκ των υστέρων διαπίστωση της ακυρότητας σήματος ή της έκπτωσης από τα επ' αυτού δικαιώματα — Χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την κήρυξη της έκπτωσης ή της ακυρότητας — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 34, παράγραφος 2 — Διεκδίκηση της αρχαιότητας προγενέστερου εθνικού σήματος — Αποτελέσματα της διεκδίκησης αυτής στο προγενέστερο εθνικό σήμα]	16
2018/C 200/21	Υπόθεση C-152/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA κατά Rete Ferroviaria Italiana SpA (Προδικαστική παραπομπή — Διαδικασίες σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών — Οδηγία 2004/17/ΕΚ — Υποχρέωση αναθεώρησης της τιμής μετά την ανάθεση της σύμβασης — Τέτοια υποχρέωση δεν υφίσταται στην οδηγία 2004/17/ΕΚ ούτε απορρέει από τις γενικές αρχές που διέπουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και την οδηγία 2004/17/ΕΚ — Υπηρεσίες καθαρισμού και συντήρησης συνδεδεμένες με τη δραστηριότητα σιδηροδρομικών μεταφορών — Άρθρο 3, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Άρθρα 26, 57, 58 και 101 ΣΛΕΕ — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικών με το πραγματικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα — Απαράδεκτο — Άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διατάξεις του εθνικού δικαίου οι οποίες δεν θέτουν σε εφαρμογή το δικαίο της Ένωσης — Αναρμοδιότητα)	16

2018/C 200/22	<p>Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-195/17, C-197/17 έως C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 έως C-286/17 και C-290/17 έως C-292/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Απριλίου 2018 (αιτήσεις του Amtsgericht Hannover, Amtsgericht Düsseldorf-Γερμανία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Helga Krüsemann κ.λπ. (C-195/17), Thomas Neufeldt κ.λπ. (C-197/17), Ivan Wallmann (C-198/17), Rita Hoffmeyer (C-199/17), Rudolf Meyer (C-199/17), Susanne de Winder (C-200/17), Holger Schlosser (C-201/17), Nicole Schlosser (C-201/17), Peter Rebbe κ.λπ. (C-202/17), Eberhard Schmeer (C-203/17), Brigitte Wittmann (C-226/17), Reinhard Wittmann (C-228/17), Regina Lorenz (C-254/17), Prisca Sprecher (C-254/17), Margarethe Yüce κ.λπ. (C-274/17), Friedemann Schoen (C-275/17), Brigitta Schoen (C-275/17), Susanne Meyer κ.λπ. (C-278/17), Thomas Kiehl (C-279/17), Ralph Eßer (C-280/17), Thomas Schmidt (C-281/17), Werner Ansorge (C-282/17), Herbert Blesgen (C-283/17), Simone Künnecke κ.λπ. (C-284/17), Marta Gentile (C-285/17), Marcel Gentile (C-285/17), Gabriele Ossenbeck (C-286/17), Angelina Fell κ.λπ. (C-290/17), Helga Jordan-Grompe κ.λπ. (C-291/17), EUflight.de GmbH (C-292/17) κατά TUfly Gmb [Προδικαστική παραπομπή — Μεταφορές — Κοινοί κανόνες αποζημίωσης των επιβατών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασης και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Δικαίωμα αποζημίωσης — Απαλλαγή — Έννοια των «έκτακτων περιστάσεων» — «Αδέσποτη απεργία»]</p>	17
2018/C 200/23	<p>Υπόθεση C-227/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Medtronic GmbH κατά Finanzamt Neuss [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Τελωνιακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Διακρίσεις 9021 10 10, 9021 10 90 και 9021 90 90 — Σύστημα σταθεροποίησης της σπονδυλικής στήλης — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΚ) 1214/2014]</p>	18
2018/C 200/24	<p>Υπόθεση C-302/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Krajský súd v Bratislave (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — PPC Power a.s. κατά Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Στόχοι — Δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων — Εθνική ρύθμιση περί επιβολής φόρου επί των μεταβιβασθέντων και μη χρησιμοποιηθέντων δικαιωμάτων)</p>	19
2018/C 200/25	<p>Υπόθεση C-323/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — People Over Wind, Peter Sweetman κατά Coillte Teoranta (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Ειδικές ζώνες διατήρησης — Άρθρο 6, παράγραφος 3 — Προέλεγχος με σκοπό να διαπιστωθεί εάν είναι αναγκαία η εκτίμηση των επιπτώσεων ενός σχεδίου σε ειδική ζώνη διατήρησης — Μέτρα τα οποία μπορούν να ληφθούν υπόψη για τον σκοπό αυτό)</p>	19
2018/C 200/26	<p>Υπόθεση C-441/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Απριλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3 — Άρθρο 12, παράγραφος 1 — Οδηγία 2009/147/ΕΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Άρθρα 4 και 5 — Περιοχή του δικτύου Natura 2000 «Puszcza Białowieska» — Τροποποίηση του σχεδίου δασικής διαχείρισης — Αύξηση του όγκου εκμεταλλεύσιμης ξυλείας — Σχέδιο ή έργο μη άμεσα συνδεδεμένο ή μη αναγκαίο για τη διαχείριση της περιοχής, αλλά ικανό να επηρεάσει σημαντικά την περιοχή αυτή — Δέουσα εκτίμηση των επιπτώσεων στην περιοχή — Προσβολή της ακεραιότητας της περιοχής — Ουσιαστική εφαρμογή των μέτρων διατήρησης — Συνέπειες για τους τόπους αναπαραγωγής και τους τόπους αναπαύσεως των προστατευόμενων ειδών)</p>	20
2018/C 200/27	<p>Υπόθεση C-124/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2018 η Red Bull GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2017 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-101/15 και T-102/15, Red Bull GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης</p>	21
2018/C 200/28	<p>Υπόθεση C-207/18: Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας</p>	22

2018/C 200/29	Υπόθεση C-208/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Γεωχική Δημοκρατία) στις 23 Μαρτίου 2018 — Jana Petruchová κατά FIBO Group Holdings Limited	23
2018/C 200/30	Υπόθεση C-250/18: Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Κροατίας	24
Γενικό Δικαστήριο		
2018/C 200/31	Υπόθεση T-554/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — Messi Cuccittini κατά EUIPO — J.-M.-E.V. e hijos (MESSI) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MESSI — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MASSI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»	26
2018/C 200/32	Υπόθεση T-561/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — One of Us κ.λπ. κατά Επιτροπής [Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών — Πολιτική της έρευνας — Δημόσια υγεία — Αναπτυξιακή συνεργασία — Χρηματοδότηση από την Ένωση δραστηριοτήτων που συνεπάγονται την καταστροφή ανθρωπίνων εμβρύων — Ανακοίνωση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 211/2011 — Προσφυγή ακυρώσεως — Ικανότητα διαδικού — Πράξη δεκτική προσφυγής — Εν μέρει απαραδέκτο — Δικαστικός έλεγχος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως]	26
2018/C 200/33	Υπόθεση T-43/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — CRM κατά Επιτροπής [Προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη — Piadina Romagnola ή Piada Romagnola — Διαδικασία καταχώρισεως — Κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Επιτροπής και των εθνικών αρχών — Δεσμός μεταξύ της φήμης του προϊόντος και της γεωγραφικής του προελεύσεως — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1151/2012 — Έκταση του εκ μέρους της Επιτροπής ελέγχου της αιτήσεως καταχώρισεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', σημείο ii, άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο ii, και άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1151/2012 — Συνέπειες που έχει στη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής η ακύρωση των προδιαγραφών από εθνικό δικαστήριο — Υποχρέωση έρευνας την οποία υπέχει η Επιτροπή — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Αποτελεσματική ένδικη προστασία]	27
2018/C 200/34	Υπόθεση T-251/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — Espírito Santo Financial (Portugal) κατά ΕΚΤ (Πρόσβαση στα έγγραφα — Απόφαση 2004/258/ΕΚ — Έγγραφα σχετικά με την απόφαση της ΕΚΤ της 1ης Αυγούστου 2014 η οποία αφορά τη Banco Espírito Santo SA — Σιωπηρή άρνηση παροχής πρόσβασης — Ρητή άρνηση παροχής πρόσβασης — Μερική άρνηση παροχής πρόσβασης — Εξαίρεση σχετική με την εμπιστευτικότητα των εργασιών των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ — Εξαίρεση σχετική με τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Ένωσης ή κράτους μέλους — Εξαίρεση σχετική με τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση ή σε κράτος μέλος — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων — Εξαίρεση σχετική με τις απόψεις που προορίζονται για εσωτερική χρήση — Υποχρέωση αιτιολόγησής)	28
2018/C 200/35	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-554/15 και T-555/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής [Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις χορηγούμενες βάσει του ουγγρικού νόμου XCIV του 2014 σχετικά με την εισφορά υγείας των επιχειρήσεων καπνοβιομηχανίας — Ενισχύσεις κατόπιν της τροποποιήσεως το 2014 του ουγγρικού νόμου του 2008 σχετικά με την τροφική αλυσίδα και την επίσημη εποπτεία της — Φόροι με προοδευτικούς συντελεστές επί του ετήσιου κύκλου εργασιών — Απόφαση για την κίνηση της κατά το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ διαδικασίας — Ταυτόχρονη έκδοση διαταγής αναστολής — Προσφυγή ακυρώσεως — Αποσπάσιμο της διαταγής αναστολής — Ένομο συμφέρον — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Δικαιώματα άμυνας — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας — Άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999]	29
2018/C 200/36	Υπόθεση T-752/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής [Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Υπηρεσίες υποστήριξης και συμβουλευτικής για τεχνικό προσωπικό στον τομέα της πληροφορικής IV (STIS IV) — Απόρριψη προσφοράς — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Υπερβολικά χαμηλή προσφορά — Κριτήρια ανάθεσης — Πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης — Εξωσυμβατική ευθύνη]	29

2018/C 200/37	<p>Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-133/16 έως T-136/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence κ.λπ. κατά ΕΚΤ [Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Πρόσωπο που πραγματικά διευθύνει τις δραστηριότητες πιστωτικού ιδρύματος — Άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και άρθρο L. 511 13, δεύτερο εδάφιο, του γαλλικού νομοματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα — Αρχή του ασυμβίβαστου μεταξύ της προεδρίας του διοικητικού οργάνου πιστωτικού ιδρύματος στο πλαίσιο της εποπτικής του λειτουργίας και της άσκησης καθηκόντων διευθύνοντος συμβούλου στο ίδιο ίδρυμα — Άρθρο 88, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2013/36 και άρθρο L. 511 58 του γαλλικού νομοματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα]</p>	30
2018/C 200/38	<p>Υπόθεση T-190/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — Azarog κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων — Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο — Δικαιώματα άμυνας — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαίωμα στην επιχειρηματική ελευθερία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)</p>	31
2018/C 200/39	<p>Υπόθεση T-248/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — Walfood κατά EUIPO — Romanov Holding (CHATKA) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CHATKA — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα CHATKA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 57, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 64, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001)]</p>	32
2018/C 200/40	<p>Υπόθεση T-288/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — Convino κατά EUIPO — Porcesadora Nacional de Alimentos (M'Cooky) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα M'Cooky — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα MR.COOK — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001] — Κίνδυνος συγχύσεως}</p>	32
2018/C 200/41	<p>Υπόθεση T-312/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — Walfood κατά EUIPO — Romanov Holding (CHATKA) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα CHATKA — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα CHATKA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001)]</p>	33
2018/C 200/42	<p>Υπόθεση T-426/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — Perfumes y Aromas Artesanales κατά EUIPO — Aromas Selective (Aa AROMAS artesanales) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Aa AROMAS artesanales — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Aromas PERFUMARIA Beleza em todos os sentidos — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ταυτόσημο ή ομοιότητα των υπηρεσιών — Ομοιότητα των σημείων — Ενδιαφερόμενο κοινό — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»</p>	34
2018/C 200/43	<p>Υπόθεση T-468/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — Verein Deutsche Sprache eV κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφο σχετικά με απόφαση της Επιτροπής για την αναδιαμόρφωση της αίθουσας Τύπου του κτιρίου «Berlaymont», με συνακόλουθο περιορισμό των χρησιμοποιούμενων γλωσσών στην αγγλική και στη γαλλική — Μερική απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως — Δήλωση της Επιτροπής περί μη υπάρξεως ορισμένων εγγράφων — Τεκμήριο νομιμότητας — Πλάνη περί το δίκαιο — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]</p>	34

2018/C 200/44	Υπόθεση T-747/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — Vincenti κατά EUIPO (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Γνώμη της επιτροπής αναπηρίας — Εξουσία εκτιμήσεως της ΑΔΑ — Άρθρα 53 και 78 του ΚΥΚ — Πλάνη εκτιμήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	35
2018/C 200/45	Υπόθεση T-756/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — Euro Castor Green κατά EUIPO — Netlon France (Δικτυωτό διαχωριστικό πλέγμα) [Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που αναπαριστά δικτυωτό πλέγμα — Προγενέστερο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Λόγος ακυρότητας — Διάθεση στο κοινό του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος — Έλλειψη νεωτερισμού — Έλλειψη ατομικού χαρακτήρα — Άρθρα 5, 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002] . . .	36
2018/C 200/46	Υπόθεση T-763/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2018 — PY κατά EUCAP Sahel Niger (Ρήτρα διατησίας — Προσωπικό των διεθνών αποστολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαφορές που αφορούν τις συμβάσεις εργασίας — Διαδικασίες εσωτερικής έρευνας — Προστασία των θυμάτων σε περίπτωση καταγγελίας περιστατικού παρενοχλήσεως στον χώρο εργασίας — Συμβατική ευθύνη)	36
2018/C 200/47	Υπόθεση T-831/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — Kabushiki Kaisha Zoom κατά EUIPO — Leedsworld (ZOOM) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ZOOM — Προγενέστερα λεκτικά και εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ZOOM — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των προϊόντων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	37
2018/C 200/48	Υπόθεση T-183/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — Menta y Limón Decoración κατά EUIPO — Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Απεικόνιση άνδρα με τοπική φορεσιά) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει άνδρα με τοπική φορεσιά — Προγενέστερα εθνικά βιομηχανικά σχέδια — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 53, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απαγόρευση χρήσεως του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει του εθνικού δικαίου — Εφαρμογή του εθνικού δικαίου από το EUIPO}	38
2018/C 200/49	Υπόθεση T-207/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — Senetic κατά EUIPO — HP Hewlett Packard Group (hp) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης hp — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001) — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001) — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001)}	38
2018/C 200/50	Υπόθεση T-208/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — Senetic κατά EUIPO — HP Hewlett Packard Group (HP) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης HP — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001) — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001) — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001)}	39
2018/C 200/51	Υπόθεση T-213/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — Romantik Hotels & Restaurants κατά EUIPO — Hotel Preidlhof (ROMANTIK) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ROMANTIK — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	40

2018/C 200/52	Υπόθεση T-220/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — Pfalzmarkt für Obst und Gemüse κατά EUIPO (100 % Pfalz) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης 100 % Pfalz — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001)}	40
2018/C 200/53	Υπόθεση T-221/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — Mémorea Servicios Funerarios κατά EUIPO — Chatenoud (MEMORAME) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MEMORAME — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέμορα και προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα MÉMORA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»	41
2018/C 200/54	Υπόθεση T-297/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — VSM κατά EUIPO (WE KNOW ABRASIVES) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης WE KNOW ABRASIVES — Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα — Αρμοδιότητα του τμήματος προσφυγών σε περίπτωση προσφυγής περιοριζόμενης σε μέρος των υπηρεσιών τις οποίες αφορά η αίτηση καταχώρισης — Άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 71, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001]}	42
2018/C 200/55	Υπόθεση T-354/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — Genomic Health κατά EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ίση μεταχείριση}	42
2018/C 200/56	Υπόθεση T-212/18: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Μαρτίου 2018 — Romańska κατά Frontex	43
2018/C 200/57	Υπόθεση T-226/18: Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2018 — Global Silicones Council κ.λπ. κατά Επιτροπής	44
2018/C 200/58	Υπόθεση T-231/18: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2018 — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam κατά EUIPO — Luru (Djili)	46
2018/C 200/59	Υπόθεση T-240/18: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Polskie Linie Lotnicze «LOT» κατά Επιτροπής	46
2018/C 200/60	Υπόθεση T-245/18: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Benavides Torres κατά Συμβουλίου	47
2018/C 200/61	Υπόθεση T-246/18: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Moreno Pérez κατά Συμβουλίου	48
2018/C 200/62	Υπόθεση T-247/18: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Lucena Ramírez κατά Συμβουλίου	48
2018/C 200/63	Υπόθεση T-248/18: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Cabello Rondón κατά Συμβουλίου	49
2018/C 200/64	Υπόθεση T-249/18: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Saab Halabi κατά Συμβουλίου	50

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2018/C 200/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 190 της 4.6.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 182 της 28.5.2018

EE C 166 της 14.5.2018

EE C 161 της 7.5.2018

EE C 152 της 30.4.2018

EE C 142 της 23.4.2018

EE C 134 της 16.4.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Landgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Romano Pisciotti κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-191/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ — Έκδοση στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υπηκόου κράτους μέλους που άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας — Συμφωνία εκδόσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτού του τρίτου κράτους — Πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης — Απαγόρευση εκδόσεως ισχύουσα μόνο για τους ημεδαπούς — Περιορισμός στην ελεύθερη κυκλοφορία — Δικαιολόγηση στηριζόμενη στην αποτροπή της ατιμωρησίας — Αναλογικότητα — Ενημέρωση του κράτους μέλους καταγωγής του υπηκόου της Ένωσης)

(2018/C 200/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Romano Pisciotti

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

- 1) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία ένας πολίτης της Ένωσης ο οποίος αποτέλεσε αντικείμενο αιτήσεως εκδόσεως προς τις Ηνωμένες Πολιτείες συνελήφθη, με σκοπό την ενδεχόμενη εκτέλεση της αιτήσεως αυτής, σε κράτος μέλος άλλο από αυτό της ιθαγένειάς του, η περίπτωση του πολίτη αυτού εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης, εφόσον ο εν λόγω πολίτης άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η εν λόγω αίτηση εκδόσεως υποβλήθηκε στο πλαίσιο της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, της 25ης Ιουνίου 2003.
- 2) Σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία ένας πολίτης της Ένωσης ο οποίος αποτέλεσε αντικείμενο αιτήσεως εκδόσεως προς τις Ηνωμένες Πολιτείες στο πλαίσιο της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την έκδοση, της 25ης Ιουνίου 2003, συνελήφθη σε κράτος μέλος άλλο από αυτό της ιθαγένειάς του με σκοπό την ενδεχόμενη εκτέλεση της αιτήσεως αυτής, τα άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν εμποδίζουν το προς ο η αίτηση εκδόσεως κράτος μέλος να διακρίνει, βάσει κανόνα του συνταγματικού δικαίου, μεταξύ των υπηκόων του και των υπηκόων άλλων κρατών μελών και να επιτρέπει την έκδοση αυτή ενώ δεν επιτρέπει την έκδοση των δικών του υπηκόων, εφόσον το προς ο η αίτηση κράτος μέλος έχει παράσχει προηγουμένως στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του οποίου την ιθαγένεια έχει αυτός ο πολίτης τη δυνατότητα να ζητήσουν την έκδοσή του στο πλαίσιο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και το τελευταίο αυτό κράτος μέλος δεν έχει λάβει κανένα σχετικό μέτρο.

⁽¹⁾ EE C 270 της 25.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Korkein oikeus για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] –Finnair Oyj κατά Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

(Υπόθεση C-258/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Σύμβαση του Μόντρεαλ — Άρθρο 31 — Ευθύνη του αερομεταφορέα για τις αποσκευές που έχουν περάσει από τον σχετικό έλεγχο — Απαιτήσεις όσον αφορά τον τύπο και το περιεχόμενο της γραπτής διαμαρτυρίας προς τον αερομεταφορέα — Διαμαρτυρία που έχει υποβληθεί ηλεκτρονικά και έχει καταχωριστεί στο σύστημα πληροφορικής του αερομεταφορέα — Διαμαρτυρία που έχει καταρτιστεί εξ ονόματος του δικαιούχου της παραλαβής από υπάλληλο του αερομεταφορέα)

(2018/C 200/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finnair Oyj

κατά

Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 31, παράγραφος 4, της Συμβάσεως για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία συνάφθηκε στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2001/539/ΕΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2001, έχει την έννοια ότι, εντός των προθεσμιών που τάσσει η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού, η διαμαρτυρία πρέπει να υποβάλλεται γραπτώς, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, επί ποινή απαραδέκτου κάθε αγωγής κατά του αερομεταφορέα.
- 2) Διαμαρτυρία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία έχει καταχωριστεί στο σύστημα πληροφορικής του αερομεταφορέα, ανταποκρίνεται στην απαίτηση του έγγραφου τύπου, την οποία προβλέπει το άρθρο 31, παράγραφος 3, της Συμβάσεως για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία συνάφθηκε στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999.
- 3) Το άρθρο 31, παράγραφοι 2 και 3, της Συμβάσεως για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία συνάφθηκε στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στη δυνατότητα να λογίζεται η απαίτηση του έγγραφου τύπου ως πληρωθείσα στην περίπτωση που υπάλληλος του αερομεταφορέα, εν γνώσει του επιβάτη, συντάσσει γραπτώς τη δήλωση ζημίας είτε σε χαρτί είτε ηλεκτρονικά, καταχωρίζοντάς την στο σύστημα πληροφορικής του αερομεταφορέα αυτού, υπό την προϋπόθεση να έχει ο επιβάτης τη δυνατότητα να επαληθεύσει την ακρίβεια του κειμένου της διαμαρτυρίας, όπως αυτή συντάχθηκε γραπτώς και καταχωρίστηκε στο σύστημα πληροφορικής, και, κατά περίπτωση, να την τροποποιήσει ή να τη συμπληρώσει, ή ακόμη και να την αντικαταστήσει, πριν από την εκπνοή της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 31, παράγραφος 2, της Συμβάσεως.
- 4) Το άρθρο 31 της Συμβάσεως για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία συνάφθηκε στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999, έχει την έννοια ότι δεν εξαρτά την υποβολή διαμαρτυρίας από άλλες ουσιαστικές προϋποθέσεις πέραν της προϋποθέσεως να λάβει ο αερομεταφορέας γνώση της προκληθείσας ζημίας.

⁽¹⁾ EE C 260 της 18.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Απριλίου 2018 [αιτήσεις των *Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg*, *Supreme Court of the United Kingdom* (Γερμανία, Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Β κατά *Land Baden-Württemberg* (C-316/16), *Secretary of State for the Home Department* κατά *Franco Vomero* (C-424/16)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-316/16 και C-424/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 28, παράγραφος 3, στοιχείο α' — Ενισχυμένη προστασία κατά της απέλασης — Προϋποθέσεις — Δικαίωμα μόνιμης διαμονής — Διαμονή στο κράτος μέλος υποδοχής κατά τα δέκα έτη πριν την απόφαση απέλασης από την επικράτεια του οικείου κράτους μέλους — Περίοδος φυλάκισης — Συνέπειες όσον αφορά το αδιάλειπτο της δεκαετούς διαμονής — Σχέση με τη συνολική εκτίμηση του δεσμού ενσωμάτωσης — Χρονική στιγμή κατά την οποία πραγματοποιείται η εν λόγω εκτίμηση και κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της εκτίμησης αυτής)

(2018/C 200/04)

Γλώσσες διαδικασίας: η γερμανική και η αγγλική

Αιτούντα δικαστήρια

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg, *Supreme Court of the United Kingdom*

Διάδικοι στις υποθέσεις των κύριων δικών

B (C-316/16), *Secretary of State for the Home Department* (C-424/16)

κατά

Land Baden-Württemberg (C-316/16), *Franco Vomero* (C-424/16)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 28, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι η αναγνώριση της προστασίας κατά της απέλασης που προβλέπει η εν λόγω διάταξη προϋποθέτει ότι ο ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα μόνιμης διαμονής κατά την έννοια του άρθρου 16 και του άρθρου 28, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής.
- 2) Το άρθρο 28, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/38 έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση πολίτη της Ένωσης ο οποίος εκτίει στερητική της ελευθερίας ποινή και κατά του οποίου έχει εκδοθεί απόφαση απέλασης, η προϋπόθεση να έχει «διαμείνει κατά τα προηγούμενα δέκα έτη στο κράτος μέλος υποδοχής» που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούται εφόσον η συνολική εκτίμηση της κατάστασης του ενδιαφερομένου, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων πτυχών, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι, παρά την εν λόγω κράτηση, δεν έχουν διαρραγεί οι δεσμοί ενσωμάτωσης που συνδέουν τον ενδιαφερόμενο με το κράτος μέλος υποδοχής. Στις πτυχές αυτές συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, η ισχύς των δεσμών ενσωμάτωσης που είχαν δημιουργηθεί με το κράτος μέλος υποδοχής πριν από τη θέση του ενδιαφερομένου υπό κράτηση, η φύση της παράβασης που δικαιολόγησε την επιβληθείσα περίοδο κράτησης και οι περιστάσεις υπό τις οποίες αυτή διαπράχθηκε, καθώς και η συμπεριφορά του ενδιαφερομένου κατά τη διάρκεια της περιόδου κράτησης.

- 3) Το άρθρο 28, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/38 έχει την έννοια ότι το ζήτημα αν ένα πρόσωπο πληροί την προϋπόθεση «να έχει διαμείνει κατά τα προηγούμενα δέκα έτη στο κράτος μέλος υποδοχής», κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης, πρέπει να εκτιμάται κατά την ημερομηνία κατά την οποία εκδίδεται η αρχική απόφαση απέλασης.

(¹) EE C 343 της 19.09.2016.
EE C 350 της 26.09.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Tribunal de grande instance de Lille (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Uber France SAS

(Υπόθεση C-320/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες στον τομέα των μεταφορών — Οδηγία 2006/123/EK — Υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά — Οδηγία 98/34/EK — Υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας — Κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας — Έννοια — Υπηρεσία διαμεσολάβησης στο πλαίσιο της οποίας, μέσω μιας εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα, διευκολύνεται έναντι αμοιβής η επαφή μη επαγγελματιών οδηγών που χρησιμοποιούν δικό τους όχημα και ατόμων που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης — Ποινικές κυρώσεις)

(2018/C 200/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Lille

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Uber France SAS

παρισταμένου του: Nabil Bensalem

Διατακτικό

Το άρθρο 1 της οδηγίας 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, καθώς και το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, έχουν την έννοια ότι εθνική ρύθμιση που προβλέπει ποινικές κυρώσεις για την οργάνωση συστήματος προς διευκόλυνση της επαφής πελατών και ατόμων τα οποία παρέχουν, χωρίς να διαδέτουν άδεια προς τούτο, επ' αμοιβή υπηρεσίες οδικής μεταφοράς προσώπων με οχήματα που έχουν λιγότερες από δέκα θέσεις αφορά «υπηρεσία στον τομέα των μεταφορών», στον βαθμό που εφαρμόζεται επί υπηρεσίας διαμεσολάβησης η οποία παρέχεται μέσω εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος μιας συνολικής υπηρεσίας της οποίας κύριο στοιχείο είναι η υπηρεσία μεταφοράς. Τέτοιου είδους υπηρεσία αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής των οδηγιών αυτών.

(¹) EE C 296 της 16.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Vera Egenberger κατά Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

(Υπόθεση C-414/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση — Διαφορετική μεταχείριση λόγω θρησκείας ή πεποιθήσεων — Επαγγελματικές δραστηριότητες εκκλησιών ή άλλων οργανώσεων η δεοντολογία των οποίων εδράζεται στη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις — Θρησκεία ή πεποιθήσεις που αποτελούν επαγγελματική απαίτηση ουσιώδη, θεμιτή και δικαιολογημένη λαμβανομένης υπόψη της δεοντολογίας της οργανώσεως — Έννοια — Φύση των δραστηριοτήτων και πλαίσιο εντός του οποίου ασκούνται — Άρθρο 17 ΣΛΕΕ — Άρθρα 10, 21 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2018/C 200/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vera Egenberger

κατά

Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, σε συνδυασμό με τα άρθρα 9 και 10 της ίδιας οδηγίας, καθώς και με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι, οσάκις μια εκκλησία ή άλλη οργάνωση η δεοντολογία της οποίας εδράζεται στη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις ισχυρίζεται, προς στήριξη πράξεως ή απόφασεως όπως η απόρριψη υποψηφιότητας για την κάλυψη θέσεως εντός της οργανώσεως αυτής, ότι, λόγω της φύσεως των σχετικών δραστηριοτήτων ή του πλαισίου εντός του οποίου προβλέπεται η άσκησή τους, το θρησκευμα συνιστά επαγγελματική απαίτηση ουσιώδη, θεμιτή και δικαιολογημένη λαμβανομένης υπόψη της δεοντολογίας της εν λόγω εκκλησίας ή οργανώσεως, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, να υπόκειται σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο προκειμένου να διασφαλίζεται ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, πληρούνται τα κριτήρια που ορίζει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής.
- 2) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78 έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη σε αυτό ουσιώδης, θεμιτή και δικαιολογημένη επαγγελματική απαίτηση αναφέρεται σε μια αναγκαία απαίτηση η οποία υπαγορεύεται αντικειμενικώς, λαμβανομένης υπόψη της δεοντολογίας της συγκεκριμένης εκκλησίας ή οργανώσεως, από τη φύση ή τις συνθήκες ασκήσεως της σχετικής επαγγελματικής δραστηριότητας και η οποία δεν είναι δυνατόν να καλύπτει στοιχεία ξένα προς τη δεοντολογία αυτή ή προς το δικαίωμα αυτονομίας της εν λόγω εκκλησίας ή οργανώσεως. Η απαίτηση αυτή πρέπει να είναι σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας.
- 3) Εθνικό δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται διαφοράς μεταξύ δύο ιδιωτών υποχρεούται, όταν αδυνατεί να ερμηνεύσει το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο κατά τρόπο συνάδοντα προς το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78, να παράσχει, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, την έννομη προστασία που απορρέει για τους πολίτες από τα άρθρα 21 και 47 του Χάρτη και να διασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα των άρθρων αυτών, αφήνοντας εν ανάγκη ανεφάρμοστη κάθε αντίθετη εθνική διάταξη.

⁽¹⁾ EE C 419 της 14.11.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 — Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) κατά Group OOD, Kosta Iliev

(Υπόθεση C-478/16 P) ⁽¹⁾

[Αναίρεση — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ορισμός και κτήση του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ανακοπή από τον δικαιούχο μη καταχωρισμένου σήματος ή άλλου σημείου χρησιμοποιούμενου στις εμπορικές συναλλαγές — Εξέτασή της από το τμήμα προσφυγών — Επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 76, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 — Κανόνας 50, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο]

(2018/C 200/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Ανααιρεσίον: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral, P. Ivanov και D. Stoyanova- Valchanova)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Group OOD (εκπρόσωποι: D. Dragiev και A. Andreev, advokati), Kosta Iliev (εκπρόσωπος: S. Ganeva, advokat)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 78 της 13.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA κατά Autoridade da Concorrência

(Υπόθεση C-525/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Άρθρο 102, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Έννοια του όρου «μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό» — Τιμές που εισάγουν διακρίσεις στην αγορά επόμενου σταδίου — Εταιρία διαχείρισεως συγγενικών δικαιωμάτων — Αμοιβή την οποία οφείλουν οι εθνικοί πάροχοι συνδρομητικής υπηρεσίας μεταδόσεως τηλεοπτικού σήματος και του περιεχομένου του)

(2018/C 200/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA

κατά

Autoridade da Concorrência

παρισταμένης της: GDA — Cooperativa de Gestão dos Direitos dos Artistas Intérpretes ou Executantes, CRL

Διατακτικό

Ο όρος «μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό», κατά το άρθρο 102, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, έχει την έννοια ότι, όταν πρόκειται για κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση η οποία χρεώνει τιμές που εισάγουν διάκριση μεταξύ των εμπορικών της εταιρών στην αγορά επόμενου σταδίου, αναφέρεται στην περίπτωση εκείνη όπου η συγκεκριμένη συμπεριφορά μπορεί να επιφέρει στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ των εμπορικών αυτών εταιρών. Για να διαπιστωθεί τέτοια «μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό» δεν απαιτείται μεν να αποδειχθεί πραγματική και ποσοτικοποιήσιμη επιδείνωση της ανταγωνιστικής θέσεως, πλην όμως η ως άνω διαπίστωση πρέπει να στηρίζεται σε ανάλυση όλων των κρίσιμων περιστάσεων της εκάστοτε περιπτώσεως, από την οποία να συνάγεται ότι η συμπεριφορά αυτή επηρεάζει το κόστος, τα κέρδη ή άλλο σχετικό συμφέρον ενός ή περισσότερων από τους εμπορικούς εταίρους, με αποτέλεσμα να θίγει την ανταγωνιστική θέση.

(¹) EE C 14 της 16.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Lietuvos vyriausios administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos κατά SEB bankas AB

(Υπόθεση C-532/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Περιορισμός του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου εισροών — Διακανονισμός της έκπτωσης του φόρου εισροών — Παράδοση γεωτεμαχίου — Εσφαλμένος χαρακτηρισμός της ως «δραστηριότητας που φορολογείται» — Αναγραφή του φόρου στο αρχικό τιμολόγιο — Τροποποίηση της αναγραφής αυτής από τον πωλητή]

(2018/C 200/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausios administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

κατά

SEB bankas AB

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 184 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι η υποχρέωση διακανονισμού των εσφαλμένων εκπτώσεων φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), η οποία καθιερώνεται στη διάταξη αυτή, ισχύει και στις περιπτώσεις όπου η αρχικώς πραγματοποιηθείσα έκπτωση δεν ήταν νόμιμη επειδή η πράξη λόγω της οποίας έγινε η έκπτωση απαλλασσόταν από τον ΦΠΑ. Αντιθέτως, τα άρθρα 187 έως 189 της οδηγίας ΦΠΑ έχουν την έννοια ότι ο εκεί προβλεπόμενος μηχανισμός διακανονισμού των εσφαλμένων εκπτώσεων ΦΠΑ δεν τυγχάνει εφαρμογής σε τέτοιες περιπτώσεις, ιδίως δε σε μια κατάσταση όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης, όπου η αρχικώς πραγματοποιηθείσα έκπτωση του ΦΠΑ ήταν αδικαιολόγητη, στο μέτρο που επρόκειτο για απαλλασσόμενη από τον ΦΠΑ πράξη παράδοσης γεωτεμαχίων.
- 2) Το άρθρο 186 της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που η αρχικώς πραγματοποιηθείσα έκπτωση φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) δεν ήταν νόμιμη, τα κράτη μέλη είναι εκείνα τα οποία οφείλουν, τηρώντας τις αρχές του δικαίου της Ένωσης, και ιδίως τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, να ορίζουν από ποια ημερομηνία γεννάται η υποχρέωση διακανονισμού της εσφαλμένης έκπτωσης του ΦΠΑ και ποια χρονική περίοδο αφορά αυτός ο διακανονισμός. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να ελέγξει κατά πόσον τηρούνται οι εν λόγω αρχές σε μια περίπτωση όπως αυτή της υπόθεσης της κύριας δίκης.

(¹) EE C 6 της 9.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας

(Υπόθεση C-541/16) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 1072/2009 — Άρθρο 2, σημείο 6 — Άρθρο 8 — Ενδομεταφορές — Έννοια — Ορισμός ο οποίος περιλαμβάνεται σε έγγραφο «Ερωτήσεων & Απαντήσεων» που συνέταξε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Νομική ισχύς — Εθνικά μέτρα εφαρμογής που περιορίζουν τον αριθμό των σημείων φορτώσεως και εκφορτώσεως τα οποία μπορούν να αποτελέσουν μέρος της ίδιας ενδομεταφοράς — Διακριτική ευχέρεια — Περιορισμός — Αναλογικότητα]

(2018/C 200/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Hottiaux, L. Grønfeldt και U. Nielsen)

Καθού: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: C. Thorning, J. Nyman-Lindgren και M. Søndahl Wolff)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 9.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Rechtbank Den Haag (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — A, S κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-550/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση — Οδηγία 2003/86/ΕΚ — Άρθρο 2, εισαγωγική περίοδος και στοιχείο στ' — Έννοια του όρου «ασυνόδευτος ανήλικος» — Άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α' — Δικαίωμα πρόσφυγα στην οικογενειακή επανένωση με τους γονείς του — Πρόσφυγας ηλικίας κάτω των 18 ετών κατά την είσοδο στο κράτος μέλος και την κατάθεση της αιτήσεως ασύλου, αλλά ενήλικος κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί χορηγήσεως ασύλου και υποβολής της αιτήσεώς του οικογενειακής επανενώσεως — Καθοριστικής σημασίας ημερομηνία για την εκτίμηση περί της ιδιότητας του «ανήλικου» όσον αφορά τον ενδιαφερόμενο)

(2018/C 200/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A, S

κατά

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Διατακτικό

Το άρθρο 2, εισαγωγική περίοδος και στοιχείο στ', της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι πρέπει να χαρακτηρίζεται ως «ανήλικος», κατά τη διάταξη αυτή, υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής ο οποίος ήταν ηλικίας μικρότερης των δεκαοκτώ ετών κατά την είσοδό του στο έδαφος κράτους μέλους και κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως του παροχής ασύλου εντός του κράτους αυτού, πλην όμως, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας παροχής ασύλου, ενηλικιώθηκε και υπήχθη, εν συνεχεία, στο καθεστώς του πρόσφυγα.

(¹) EE C 38 της 6.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Ειρηνοδικείου Λέρου (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ένδικη διαδικασία που κίνησαν οι Alessandro Saronaro, Καλλιόπη-Χλόη Ξυλινά

(Υπόθεση C-565/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Δικαστήριο κράτους μέλους ενώπιον του οποίου έχει υποβληθεί αίτηση για τη χορήγηση δικαστικής άδειας αποποίησης κληρονομίας για λογαριασμό ανηλίκου — Διεθνής δικαιοδοσία επί ζητημάτων γονικής μέριμνας — Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας — Άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β' — Αποδοχή της διεθνούς δικαιοδοσίας — Προϋποθέσεις]

(2018/C 200/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Ειρηνοδικείο Λέρου

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alessandro Saronaro, Καλλιόπη-Χλόη Ξυλινά

Διατακτικό

Σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, κατά την οποία οι γονείς ανηλίκου, που έχουν τον τόπο συνήθους διαμονής τους, μαζί με το τέκνο τους, εντός κράτους μέλους, κατέθεσαν αίτηση για τη χορήγηση άδειας αποποίησης κληρονομίας ενώπιον δικαστηρίου ετέρου κράτους μέλους, το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχει την έννοια ότι:

— η εκ μέρους των γονέων του παιδιού από κοινού κατάθεση της αιτήσεως ενώπιον του δικαστηρίου της επιλογής τους συνιστά ανεπιφύλακτη εκ μέρους τους αποδοχή της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου αυτού·

— εισαγγελέας ο οποίος, κατά το εθνικό δίκαιο, καθίσταται αυτοδικαίως διάδικος στη δίκη που κίνησαν οι γονείς αποτελεί ενδιαφερόμενο μέρος της διαδικασίας, κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 2201/2003. Το ενδεχόμενο να αντιταχθεί ο διάδικος αυτός στην εκ μέρους των γονέων του παιδιού επιλογή δικαστηρίου σε χρόνο μεταγενέστερο από εκείνον κατά τον οποίο το δικαστήριο επελήφθη της υποθέσεως δεν επιτρέπει να γίνει δεκτό ότι υφίσταται αποδοχή της παρεκτάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη της διαδικασίας κατά το ως άνω χρονικό σημείο. Ελλείψει τέτοιας αντιρρήσεως, μπορεί να γίνει δεκτό ότι υφίσταται σιωπηρή αποδοχή του διαδίκου αυτού και ότι πληρούνται η προϋπόθεση περί του ότι η παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας πρέπει να έχει γίνει ανεπιφύλακτα αποδεκτή από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη της διαδικασίας κατά τον χρόνο κατά τον οποίο το εν λόγω δικαστήριο επιλαμβάνεται της υποθέσεως· και

- το γεγονός ότι ο τόπος συνήθους διαμονής του κληρονομούμενου κατά τον χρόνο θανάτου του, η κληρονομιαιά περιουσία και το παθητικό της κληρονομιάς ευρίσκονταν στο κράτος μέλος στο οποίο υπάγεται το επιλεγέν δικαστήριο καθιστά δυνατό, ελλείψει στοιχείων καταδεικνυόντων ότι συντρέχει κίνδυνος να έχει η παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας επιζήμιες συνέπειες για την κατάσταση του παιδιού, να γίνει δεκτό ότι η ως άνω παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας συνάδει με το υπέρτερο συμφέρον του παιδιού.

(¹) EE C 22 της 23.1.2017.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του
Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Firma Hans Bühler KG
κατά Finanzamt de Graz-Stadt**

(Υπόθεση C-580/16) (¹)

**[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/
ΕΚ — Τόπος της ενδοκοινοτικής αποκτήσεως — Άρθρο 42 — Ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών που
αποτελούν το αντικείμενο μετέπειτα παραδόσεως — Άρθρο 141 — Απαλλαγή — Τριγωνική
συναλλαγή — Μέτρα απλουστεύσεως — Άρθρο 265 — Διόρθωση του ανακεφαλαιωτικού πίνακα]**

(2018/C 200/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Firma Hans Bühler KG

κατά

Finanzamt de Graz-Stadt

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 141, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 2010/45/EE του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προϋπόθεση την οποία προβλέπει πληρούται όταν ο υποκείμενος στον φόρο είναι εγκατεστημένος και διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) στο κράτος μέλος από το οποίο τα αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται, αλλά χρησιμοποιεί για την επίμαχη ενδοκοινοτική απόκτηση αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ άλλου κράτους μέλους.
- 2) Τα άρθρα 42 και 265 της οδηγίας 2006/112, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 2010/45, σε συνδυασμό με το άρθρο 263 της οδηγίας 2006/112, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 2010/45, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στη φορολογική αρχή κράτους μέλους να εφαρμόσει το άρθρο 41, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 2010/45, απλώς και μόνον διότι, στο πλαίσιο μιας ενδοκοινοτικής αποκτήσεως η οποία πραγματοποιείται με σκοπό τη μετέπειτα παράδοση στο έδαφος κράτους μέλους, η κατά το άρθρο 265 της οδηγίας 2006/112, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 2010/45, υποβολή του ανακεφαλαιωτικού πίνακα δεν πραγματοποιήθηκε εμπροθέσμως από τον υποκείμενο στον φόρο ο οποίος διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) στο κράτος μέλος αυτό.

(¹) EE C 78 της 13.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Conseils et mise en relations (CMR) SARL κατά Demeures terre et tradition SARL*

(Υπόθεση C-645/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) — Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Δικαίωμα του εμπορικού αντιπροσώπου για αποζημίωση ή αποκατάσταση της ζημίας μετά τη λύση της συμβάσεως αντιπροσωπείας — Άρθρο 17 — Αποκλεισμός του δικαιώματος αποζημιώσεως σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεως κατά τη διάρκεια της προβλεπόμενης στη σύμβαση δοκιμαστικής περιόδου]

(2018/C 200/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Conseils et mise en relations (CMR) SARL

κατά

Demeures terre et tradition SARL

Διατακτικό

Το άρθρο 17 της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για το συντονισμό των δικαιών των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες), έχει την έννοια ότι τα συστήματα αποζημιώσεως και αποκαταστάσεως της ζημίας που προβλέπει το άρθρο αυτό, στις παραγράφους 2 και 3 αντιστοίχως, σε περίπτωση λύσεως της συμβάσεως εμπορικής αντιπροσωπείας έχουν εφαρμογή όταν η λύση αυτή επέρχεται κατά τη διάρκεια της προβλεπόμενης στη σύμβαση δοκιμαστικής περιόδου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 70 της 6.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Biosafe — Indústria de Reciclagens SA κατά Flexipiso — Pavimentos SA*

(Υπόθεση C-8/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 63, 167, 168, 178 έως 180, 182 και 219 — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας — Δικαίωμα προς έκπτωση του ΦΠΑ — Προθεσμία που προβλέπει η εθνική νομοθεσία για την άσκηση του δικαιώματος αυτού — Έκπτωση συμπληρωματικού ΦΠΑ που καταβλήθηκε στο Δημόσιο και αποτέλεσε αντικείμενο εγγράφων σχετικών με τη διόρθωση των αρχικών τιμολογίων κατόπιν διορθωτικής πράξεως επιβολής φόρου — Ημερομηνία ενάρξεως της προθεσμίας]

(2018/C 200/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal de Justiça

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Biosafe — Indústria de Reciclagens SA

κατά

Flexipiso — Pavimentos SA

Διατακτικό

Τα άρθρα 63, 167, 168, 178 έως 180, 182 και 219 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, καθώς και η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης – στις οποίες, κατόπιν διορθωτικής πράξεως επιβολής φόρου, καταβλήθηκε στο Δημόσιο συμπληρωματικός φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) που αποτέλεσε αντικείμενο εγγράφων διορθωτικών των αρχικών τιμολογίων μετά την πάροδο πολλών ετών από την παράδοση των επίμαχων αγαθών–, η άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση του ΦΠΑ αποκλείεται με την αιτιολογία ότι η προθεσμία που προβλέπεται από την εν λόγω ρύθμιση για την άσκηση του δικαιώματος αυτού άρχισε από την ημερομηνία εκδόσεως των προμνησθέντων αρχικών τιμολογίων και έχει παρέλθει.

(¹) EE C 95 της 27.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fédération des entreprises de la beauté κατά Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre de l'Économie et des Finances, πρώην Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

(Υπόθεση C-13/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Καλλυντικά προϊόντα — Κανονισμός (ΕΚ) 1223/2009 — Άρθρο 10, παράγραφος 2 — Αξιολόγηση της ασφάλειας καλλυντικού προϊόντος — Προσόντα του αξιολογητή — Αναγνώριση της ισοδυναμίας κύκλων σπουδών — Γνωστικά αντικείμενα συναφή με τη φαρμακευτική, την τοξικολογία ή την ιατρική — Εξουσία εκτιμήσεως των κρατών μελών]

(2018/C 200/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fédération des entreprises de la beauté

κατά

Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre de l'Économie et des Finances, πρώην Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για τα καλλυντικά προϊόντα, έχει την έννοια ότι η αναγνώριση της ισοδυναμίας των κύκλων σπουδών που προβλέπει η διάταξη αυτή είναι δυνατό να αφορά κύκλους σπουδών άλλους από εκείνους που πραγματοποιούνται σε τρίτα κράτη.
- 2) Το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 1223/2009 έχει την έννοια ότι παρέχει σε κάθε κράτος μέλος την αρμοδιότητα να καθορίζει γνωστικά αντικείμενα δυνάμει να θεωρηθούν «συναφή» προς την ιατρική, τη φαρμακευτική ή την τοξικολογία καθώς και τα επίπεδα προσόντων που πληρούν τις απαιτήσεις του κανονισμού αυτού, υπό την προϋπόθεση ότι τηρεί τους σκοπούς του εν λόγω κανονισμού οι οποίοι συνίστανται, ειδικότερα, στη διασφάλιση ότι ο αξιολογητής της ασφάλειας καλλυντικών προϊόντων διαθέτει προσόντα που του επιτρέπουν να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας.

(¹) EE C 95 της 27.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Oftalma Hospital Srl κατά C.I.O.V. — Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

(Υπόθεση C-65/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Κοινωνικές και υγειονομικές υπηρεσίες — Ανάθεση χωρίς τήρηση των κανόνων περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Ανάγκη τήρησης των αρχών της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως — Έννοια του «βέβαιου διασυνοριακού ενδιαφέροντος» — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Άρθρο 27)

(2018/C 200/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Oftalma Hospital Srl

κατά

C.I.O.V. — Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

παρισταμένης της: Azienda Sanitaria Locale di Torino (TO1)

Διατακτικό

- 1) Όταν η αναθέτουσα αρχή αναθέτει δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 9 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, και η οποία, κατά συνέπεια, υπόκειται, κατ' αρχήν, μόνο στα άρθρα 14 και 16 της εν λόγω οδηγίας, υπέχει υποχρέωση να συμμορφώνεται και με τους θεμελιώδεις κανόνες και τις γενικές αρχές της Συνθήκης ΛΕΕ, ειδικότερα με τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, καθώς και με την εξ αυτών απορρέουσα υποχρέωση διαφάνειας, υπό την προϋπόθεση ότι, κατά την ημερομηνία της αναθέσεώς της, η εν λόγω σύμβαση παρουσιάζει βέβαιο διασυνοριακό χαρακτήρα, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Το άρθρο 27, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/50 έχει την έννοια ότι δεν έχει εφαρμογή στις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών που εμπίπτουν στο παράρτημα I Β της οδηγίας αυτής.

⁽¹⁾ EE C 144 της 8.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 — Fiesta Hotels & Resorts, SL κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Residencial Palladium, SL

(Υπόθεση C-75/17 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 4 — Άρθρο 65 — Μη καταχωρισθείσα εμπορική επωνυμία GRAND HOTEL PALLADIUM — Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA» — Αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας που βασίζεται σε προγενέστερο δικαίωμα κτηθέν βάσει του εθνικού δικαίου — Προϋποθέσεις — Σημείο του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική — Δικαίωμα να απαγορευθεί η χρήση πιο πρόσφατου σήματος]

(2018/C 200/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Fiesta Hotels & Resorts, SL (εκπρόσωποι: J.-B. Devaureix και J. C. Erdozain López, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και Δ. Μπόττης), Residencial Palladium, SL (εκπρόσωπος: D. Solana Giménez, δικηγόρος)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Fiesta Hotels & Resorts SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 151 της 15.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-110/17) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρο 63 ΣΛΕΕ — Άρθρο 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Φόρος επί του εισοδήματος των κατοίκων Βελγίου — Προσδιορισμός των εισοδημάτων από ακίνητα — Εφαρμογή δύο διαφορετικών μεθόδων υπολογισμού αναλόγως του τόπου στον οποίο βρίσκεται το ακίνητο — Υπολογισμός βάσει της τεκμαρτής κατά το κτηματολόγιο αξίας των κείμενων στο Βέλγιο ακινήτων — Υπολογισμός βάσει της πραγματικής μισθωτικής αξίας των ακινήτων που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ενιαίου Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) — Διαφορετική μεταχείριση — Περιορισμός στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων]

(2018/C 200/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Roels και N. Gossement)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: P. Cottin, M. Jacobs και L. Cornelis)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, διατηρώντας σε ισχύ διατάξεις κατά τις οποίες, για τον υπολογισμό των εισοδημάτων από μη εκμισθωμένα ακίνητα ή από ακίνητα που είναι εκμισθωμένα είτε σε φυσικά πρόσωπα για μη επαγγελματική χρήση είτε σε νομικά πρόσωπα που τα διαθέτουν σε φυσικά πρόσωπα για ιδιωτικούς σκοπούς, η βάση επιβολής φόρου υπολογίζεται βάσει της τεκμαρτής κατά το κτηματολόγιο αξίας των κείμενων στην ημεδαπή ακινήτων και βάσει της πραγματικής μισθωτικής αξίας των κείμενων στην αλλοδαπή ακινήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 63 ΣΛΕΕ και το άρθρο 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 121 της 18.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Peek & Cloppenburg KG, Hamburg κατά Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

(Υπόθεση C-148/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο των σημάτων — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 14 — Εκ των υστέρων διαπίστωση της ακυρότητας σήματος ή της έκπτωσης από τα επ' αυτού δικαιώματα — Χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την κήρυξη της έκπτωσης ή της ακυρότητας — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 34, παράγραφος 2 — Διεκδίκηση της αρχαιότητας προγενέστερου εθνικού σήματος — Αποτελέσματα της διεκδίκησης αυτής στο προγενέστερο εθνικό σήμα]

(2018/C 200/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

κατά

Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Διατακτικό

Το άρθρο 14 της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, σε συνδυασμό με το άρθρο 34, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το [σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης], έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ερμηνεία της εθνικής νομοθεσίας κατά την οποία η ακυρότητα προγενέστερου εθνικού σήματος ή η έκπτωση του δικαιούχου από τα δικαιώματα επί του σήματος αυτού, η αρχαιότητα του οποίου διεκδικείται για ένα σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί να διαπιστωθεί εκ των υστέρων μόνον εφόσον οι προϋποθέσεις για την κήρυξη της ακυρότητας ή της έκπτωσης αυτής συνέτρεχαν όχι μόνον κατά το χρονικό σημείο της παραίτησης από το εν λόγω προγενέστερο εθνικό σήμα ή της απόσβεσής του, αλλά και κατά την ημερομηνία της σχετικής αναγνωριστικής δικαστικής απόφασης.

⁽¹⁾ EE C 231 της 17.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 19ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA κατά Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Υπόθεση C-152/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Διαδικασίες σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών — Οδηγία 2004/17/ΕΚ — Υποχρέωση αναθεώρησης της τιμής μετά την ανάθεση της σύμβασης — Τέτοια υποχρέωση δεν υφίσταται στην οδηγία 2004/17/ΕΚ ούτε απορρέει από τις γενικές αρχές που διέπουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και την οδηγία 2004/17/ΕΚ — Υπηρεσίες καθαρισμού και συντήρησης συνδεδεμένες με τη δραστηριότητα σιδηροδρομικών μεταφορών — Άρθρο 3, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Άρθρα 26, 57, 58 και 101 ΣΛΕΕ — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικών με το πραγματικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα — Απαράδεκτο — Άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διατάξεις του εθνικού δικαίου οι οποίες δεν θέτουν σε εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης — Αναρμοδιότητα)

(2018/C 200/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Consortio Italian Management και Catania Multiservizi SpA

κατά

Rete Ferroviaria Italiana SpA

Διατακτικό

Η οδηγία 2004/17/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1251/2011 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2011, και οι γενικές αρχές που τη διέπουν πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε κανόνες εθνικού δικαίου, όπως είναι οι επίμαχοι στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίοι δεν προβλέπουν την περιοδική αναθεώρηση των τιμών μετά τη σύναψη συμβάσεων εμπιστοσύνης στους τομείς που καλύπτονται από την οδηγία αυτή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 3.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Απριλίου 2018 (αιτήσεις του *Amtsgericht Hannover*, *Amtsgericht Düsseldorf* — Γερμανία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — *Helga Krüsemann κ.λπ.* (C-195/17), *Thomas Neufeldt κ.λπ.* (C-197/17), *Ivan Wallmann* (C-198/17), *Rita Hoffmeyer* (C-199/17), *Rudolf Meyer* (C-199/17), *Susanne de Winder* (C-200/17), *Holger Schlosser* (C-201/17), *Nicole Schlosser* (C-201/17), *Peter Rebbe κ.λπ.* (C-202/17), *Eberhard Schmeer* (C-203/17), *Brigitte Wittmann* (C-226/17), *Reinhard Wittmann* (C-228/17), *Regina Lorenz* (C-254/17), *Prisca Sprecher* (C-254/17), *Margarethe Yüce κ.λπ.* (C-274/17), *Friedemann Schoen* (C-275/17), *Brigitta Schoen* (C-275/17), *Susanne Meyer κ.λπ.* (C-278/17), *Thomas Kiehl* (C-279/17), *Ralph Eßer* (C-280/17), *Thomas Schmidt* (C-281/17), *Werner Ansorge* (C-282/17), *Herbert Blesgen* (C-283/17), *Simone Künnecke κ.λπ.* (C-284/17), *Marta Gentile* (C-285/17), *Marcel Gentile* (C-285/17), *Gabriele Ossenbeck* (C-286/17), *Angelina Fell κ.λπ.* (C-290/17), *Helga Jordan-Grompe κ.λπ.* (C-291/17), *EUflight.de GmbH* (C-292/17) κατά *TUIfly GmbH*

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-195/17, C-197/17 έως C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 έως C-286/17 και C-290/17 έως C-292/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Μεταφορές — Κοινοί κανόνες αποζημιώσεως των επιβατών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση αρνήσεως επιβιβάσεως και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησεως της πτήσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Δικαίωμα αποζημιώσεως — Απαλλαγή — Έννοια των «έκτακτων περιστάσεων» — «Αδέσποτη απεργία»]

(2018/C 200/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούντα δικαστήρια

Amtsgericht Hannover, *Amtsgericht Düsseldorf*

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Helga Krüsemann κ.λπ. (C-195/17), *Thomas Neufeldt κ.λπ.* (C-197/17), *Ivan Wallmann* (C-198/17), *Rita Hoffmeyer* (C-199/17), *Rudolf Meyer* (C-199/17), *Susanne de Winder* (C-200/17), *Holger Schlosser* (C-201/17), *Nicole Schlosser* (C-201/17), *Peter Rebbe κ.λπ.* (C-202/17), *Eberhard Schmeer* (C-203/17), *Brigitte Wittmann* (C-226/17), *Reinhard Wittmann* (C-228/17), *Regina Lorenz* (C-254/17), *Prisca Sprecher* (C-254/17), *Margarethe Yüce κ.λπ.* (C-274/17), *Friedemann Schoen* (C-275/17), *Brigitta Schoen* (C-275/17), *Susanne Meyer κ.λπ.* (C-278/17), *Thomas Kiehl* (C-279/17), *Ralph Eßer* (C-280/17), *Thomas Schmidt* (C-281/17), *Werner Ansorge* (C-282/17), *Herbert Blesgen* (C-283/17), *Simone Künnecke κ.λπ.* (C-284/17), *Marta Gentile* (C-285/17), *Marcel Gentile* (C-285/17), *Gabriele Ossenbeck* (C-286/17), *Angelina Fell κ.λπ.* (C-290/17), *Helga Jordan-Grompe κ.λπ.* (C-291/17), *EUflight.de GmbH* (C-292/17)

κατά

TUIfly GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 14, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αυθόρμητη απουσία ενός σημαντικού μέρους του ιπτάμενου προσωπικού («αδέσποτη απεργία»), όπως η επίμαχη στις υποθέσεις των κύριων δικών, η οποία έχει ως απώτερη αιτία την αφηνδιαστική αναγγελία από τον πραγματικό αερομεταφορέα της αναδιάρθρωσής της επιχειρήσεως, κατόπιν προσκλήσεως που δεν προήλθε από τους εκπροσώπους των εργαζομένων της επιχειρήσεως, αλλά αυθορμήτως από τους ίδιους τους εργαζομένους οι οποίοι έλαβαν άδεια ασθένειας, δεν εμπίπτει στην έννοια των «έκτακτων περιστάσεων» της διατάξεως αυτής.

- (¹) EE C 221 της 10.07.2017
EE C 231 της 17.07.2017
EE C 239 της 24.07.2017
EE C 283 της 28.08.2017
EE C 249 της 31.07.2017

**Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Finanzgericht
Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Medtronic GmbH κατά Finanzamt
Neuss**

(Υπόθεση C-227/17) (¹)

**[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Τελωνειακή ένωση και κοινό
δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Διακρίσεις 9021 10 10,
9021 10 90 και 9021 90 90 — Σύστημα σταθεροποίησης της σπονδυλικής στήλης — Εκτελεστικός
κανονισμός (ΕΚ) 1214/2014]**

(2018/C 200/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Medtronic GmbH

κατά

Finanzamt Neuss

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως έχει τροποποιηθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1754 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2015, έχει την έννοια ότι η κατάταξη συστημάτων σταθεροποίησης της σπονδυλικής στήλης, όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, στη διάκριση 9021 90 90 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας αποκλείεται όταν τα συστήματα αυτά μπορούν να καταταχθούν σε άλλη διάκριση της κλάσης 9021 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας. Ενδεχόμενη κατάταξη των συστημάτων αυτών στη διάκριση 9021 10 10 ή στη διάκριση 9021 10 90 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας εξαρτάται από την κύρια λειτουργία που τα χαρακτηρίζει, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να καθορίσει λαμβάνοντας υπόψη τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις αντικειμενικές ιδιότητες των συστημάτων αυτών, καθώς και τη χρήση για την οποία προορίζονται και τη συγκεκριμένη χρήση τους.

- (¹) EE C 249 της 31.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του Krajský súd v Bratislave (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — PPC Power a.s. κατά Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Υπόθεση C-302/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Στόχοι — Δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων — Εθνική ρύθμιση περί επιβολής φόρου επί των μεταβιβασθέντων και μη χρησιμοποιηθέντων δικαιωμάτων)

(2018/C 200/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Bratislave

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

PPC Power a.s.

κατά

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Διατακτικό

Η οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία φορολογεί, με συντελεστή 80 % επί της αξίας τους, τα κατανεμηθέντα δωρεάν δικαιώματα εκπομπής αερίων θερμοκηπίου τα οποία πωλήθηκαν ή δεν χρησιμοποιήθηκαν από τις επιχειρήσεις που υπάγονται στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου.

⁽¹⁾ EE C 269 της 14.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 12ης Απριλίου 2018 [αίτηση του High Court (Irlande) (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — People Over Wind, Peter Sweetman κατά Coillte Teoranta

(Υπόθεση C-323/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Ειδικές ζώνες διατηρήσεως — Άρθρο 6, παράγραφος 3 — Προέλεγχος με σκοπό να διαπιστωθεί εάν είναι αναγκαία η εκτίμηση των επιπτώσεων ενός σχεδίου σε ειδική ζώνη διατηρήσεως — Μέτρα τα οποία μπορούν να ληφθούν υπόψη για τον σκοπό αυτό)

(2018/C 200/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Irlande)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

People Over Wind, Peter Sweetman

κατά

Coillte Teoranta

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21 Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να διαπιστωθεί η αναγκαιότητα μεταγενέστερης δέουσας εκτίμησης των επιπτώσεων ενός σχεδίου σε συγκεκριμένο τόπο, δεν απαιτείται κατά το στάδιο προελέγχου να λαμβάνονται υπόψη τα μέτρα που αποσκοπούν στην αποτροπή ή στη μείωση των επιβλαβών συνεπειών του σχεδίου αυτού στον εν λόγω τόπο.

(¹) ΕΕ C 277 της 21.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Απριλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-441/17) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3 — Άρθρο 12, παράγραφος 1 — Οδηγία 2009/147/ΕΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Άρθρα 4 και 5 — Περιοχή του δικτύου Natura 2000 «Puszcza Białowieska» — Τροποποίηση του σχεδίου δασικής διαχείρισης — Αύξηση του όγκου εκμεταλλεύσιμης ξυλείας — Σχέδιο ή έργο μη άμεσα συνδεδεμένο ή μη αναγκαίο για τη διαχείριση της περιοχής, αλλά ικανό να επηρεάσει σημαντικά την περιοχή αυτή — Δέουσα εκτίμηση των επιπτώσεων στην περιοχή — Προσβολή της ακεραιότητας της περιοχής — Ουσιαστική εφαρμογή των μέτρων διατήρησης — Συνέπειες για τους τόπους αναπαραγωγής και τους τόπους αναπαύσεως των προστατευόμενων ειδών)

(2018/C 200/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes, H. Krämer, K. Herrmann και E. Kružíková)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: J. Szyszko, Υπουργός Περιβάλλοντος, καθώς και B. Majczyna και D. Krawczyk, επικουρούμενοι από τον K. Tomaszewski, ekspert)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει:

- από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/17/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, καθόσον εξέδωσε παράρτημα στο σχέδιο δασικής διαχείρισης της δασικής εκτάσεως της Białowieża, χωρίς να διασφαλίσει ότι το παράρτημα αυτό δεν θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στην ακεραιότητα του τόπου κοινοτικής σημασίας και της ζώνης ειδικής προστασίας PLC200004 Puszcza Białowieska·
- από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/17, καθώς και από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/17, καθόσον δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα διατήρησης που ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις οι οποίες ισχύουν για τους τύπους φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος I και τα είδη του παραρτήματος II της οδηγίας περί οικοτόπων, καθώς και για τα πτηνά του παραρτήματος I της οδηγίας περί πτηνών και τα μη περιλαμβανόμενα στο εν λόγω παράρτημα αποδημητικά είδη των οποίων η έλευση είναι τακτική, και για τη διατήρηση των οποίων αποφασίστηκε ο χαρακτηρισμός του ΤΚΣ και της ΖΕΠ που αποτελούν την περιοχή η περιοχή του δικτύου Natura 2000 Puszcza Białowieska·
- από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία α' και δ', της οδηγίας 92/43, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/17, καθόσον δεν διασφάλισε την αυστηρή προστασία των σαπροξυλικών κανθάρων, ήτοι των ειδών *Buprestis splendens*, *Cucujus cinnabertinus*, *Phryganorhynchus ruficollis* και *Rytho kolwensis*, που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV της οδηγίας αυτής, και συγκεκριμένα δεν απαγόρευσε τη με πρόθεση θανάτωσή τους ή την παρενόχλησή τους και τη βλάβη ή την καταστροφή των τόπων αναπαραγωγής τους εντός της δασικής εκτάσεως της Białowieża, και

- από το άρθρο 5, στοιχεία β' και δ', της οδηγίας 2009/147, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/17, καθόσον δεν διασφάλισε την προστασία των ειδών πτηνών που μνημονεύονται στο άρθρο 1 της οδηγίας αυτής, μεταξύ άλλων της σπουργιτόγλαυκας (*Glaucidium passerinum*), του αιγίωλιου (*Aegolius funereus*), του λευκονώτη δρυοκολάπτη (*Dendrocopos leucotos*) και του τριδάκτυλου δρυοκολάπτη (*Picooides tridactylus*), και συγκεκριμένα δεν έλαβε μέτρα προκειμένου τα είδη αυτά να μη θανατώνονται και να μην παρενοχλούνται κατά την περίοδο αναπαραγωγής και εξαρτήσεως και προκειμένου οι φωλιές και τα αυγά τους να μην καταστρέφονται, βλάπτονται ή απομακρύνονται με πρόθεση εντός της δασικής εκτάσεως της Βιάλowieża.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 338 της 9.10.2017.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2018 η Red Bull GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2017 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-101/15 και T-102/15, Red Bull GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-124/18 P)

(2018/C 200/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Red Bull GmbH (εκπρόσωποι: A. Renck, rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2017 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-101/15 και T-102/15,
- να ακυρώσει τις αποφάσεις του πρώτου τμήματος προσφυγών του καθού της 2ας Δεκεμβρίου 2014 στις υποθέσεις R 2037/2013-1 και R 2036/2013-1, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 4 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹), την οποία δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο (στο εξής: ΓΔ) σε σχέση με σήματα που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων προσκρούει στις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας. Το ΓΔ κακώς επέβαλε νέα και δυσανάλογη απαίτηση για τη γραφική παράσταση σημάτων που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων στηριζόμενο στην εσφαλμένη παραδοχή ότι τέτοια σήματα είναι από τη φύση τους λιγότερο σαφή. Πρώτον, η παραδοχή αυτή στερείται νομικής βάσεως, δεν αντιστοιχεί σε κανένα από τα αναφερόμενα στη νομοθεσία αντικείμενα και έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργείται σε βάρος των σημάτων που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων παράνομη και δυσανάλογη διάκριση σε σχέση με όλα τα άλλα είδη σημάτων, όπως σήματα που συνίστανται σε ένα μόνο χρώμα, τα λεκτικά σήματα, τα γραφιστικά σήματα και άλλα. Δεύτερον, τα κριτήρια που τίθενται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνουν στην ίδια την φύση των σημάτων που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων, αφού τα σήματα αυτά, όπως έχει γίνει σαφώς δεκτό από το Δικαστήριο στην απόφαση *Libertel* (²), είναι χωρίς οριοθέτηση στον χώρο. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στην πραγματικότητα περιορίζει τα καθαυτά σήματα που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων εξομοιώνοντάς τα με έγχρωμα εικονιστικά σήματα, σήματα θέσεως ή σήματα μοτίβου. Τρίτον, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθιστά εν δυνάμει άκυρο πάνω από το 85 % των σημάτων που έχουν καταχωριστεί στο μητρώο του καθού και που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων όπως τα επίμαχα σήματα.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το ΓΔ παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 4 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα λόγω εσφαλμένης και ανεπίτρεπτης ερμηνείας της αποφάσεως *Heidelberger Bauchemie*⁽³⁾, καθόσον επέβαλε τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις για τη γραφική παράσταση σημάτων που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων, ήτοι (α) τις ακριβείς αποχρώσεις των επίμαχων χρωμάτων, (β) τις αναλογίες τους και (γ) τη διευθέτησή τους στον χώρο. Οι προϋποθέσεις αυτές δεν ήταν απαραίτητες στο πλαίσιο της αποφάσεως εκείνης, και έχουν δυσανάλογα επαχθές αποτέλεσμα αποκλειστικά και μόνο στην κατηγορία ή στην κλάση σημάτων ή σημείων που συνίστανται είτε σε συνδυασμό χρωμάτων είτε σε ένα μόνο χρώμα. Επιπλέον, η τρίτη, και προσφάτως επιβαλλόμενη, σωρευτική προϋπόθεση φέρεται να δικαιολογείται από την «περιορισμένη εγγενή ικανότητα των χρωμάτων να μεταφέρουν συγκεκριμένη σημασία». Ωστόσο, η τελευταία εξετάζοταν μέχρι τώρα στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα για την ενδεχόμενη καταχώριση του σημείου ως σήματος και όχι βάσει της απαιτήσεως να μπορεί αυτό να αναπαρασταθεί γραφικά, το οποίο σημαίνει ότι από το κριτήριο αυτό συνάγεται αμέσως η ακυρότητα της καταχωρίσεως χωρίς τη δυνατότητα να αποδειχθεί ο αποκτηθείς διακριτικός χαρακτήρας ή να θεραπευθεί η ακυρότητα με άλλο τρόπο. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει επίσης στο άρθρο 4 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα καθόσον απαιτεί «ρητή» περιγραφή για το είδος των επίμαχων σημάτων και καθόσον περιορίζει παράνομα τον πραγματικό ορισμό τέτοιων σημάτων μόνο σε εκείνα που διαθέτουν μία διευθέτηση στον χώρο (δηλαδή εικονιστικά) η οποία αντιστοιχεί στην υποτιθέμενη μεταγενέστερη πραγματική χρήση του σήματος.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το ΓΔ παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθόσον παρέλειψε να λάβει υπόψη και να αξιολογήσει στην απόφασή του το γεγονός ότι η αίτηση καταχωρίσεως του πρώτου προσβαλλόμενου σήματος είχε κατατεθεί πριν την απόφαση *Heidelberger Bauchemie*, αποκλείοντας συνενός το ενδεχόμενο εφαρμογής των αρχών που τέθηκαν με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Lambretta*⁽⁴⁾ και *Cactus*⁽⁵⁾. Επιπλέον, παραβίασε την αρχή αυτή καθόσον δεν προέβη σε συνολική αξιολόγηση έγκριτων και αξιόπιστων πηγών, κανόνων και διατάξεων που τυγχάνουν εφαρμογής, νομολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και των κατευθυντήριων γραμμών του καθού προκειμένου να καθορίσει αν όλες οι κρίσιμες περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως μπορούσαν σωρευτικά να οδηγήσουν στη διαπίστωση ότι το καθού παρέσχε στην αναιρεσείουσα συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και μη αντιφατικές διαβεβαιώσεις, στις οποίες στηρίχτηκε η αναιρεσείουσα και ως προς τις οποίες συμμορφώθηκε, γεγονός που οδήγησε στη διατήρηση εύλογης δικαιολογημένης εμπιστοσύνης από την πλευρά της.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το ΓΔ παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας καθόσον δεν έλαβε υπόψη τον δυσανάλογο χαρακτήρα της ακυρώσεως αμφοτέρων των προσβαλλόμενων σημάτων υπό τις εξαιρετικές περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως. Πιο συγκεκριμένα, το ΓΔ δεν έλαβε υπόψη ότι οι σκοποί ακρίβειας και σαφήνειας, καθώς και η ασφάλεια δικαίου, θα διαφυλάσσονταν νομίμως εάν η αναιρεσείουσα είχε κληθεί και της είχε δοθεί η δυνατότητα να διευκρινίσει την περιγραφή και των δυο σημάτων έτσι ώστε να παραμείνουν καταχωρισθέντα στο μητρώο, αντί να ακυρωθούν και οι δυο καταχωρίσεις.

Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το ΓΔ παρέβη τον Κανονισμό Διαδικασίας του καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού και καταδίκασε την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα. Οι εξαιρετικές περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως και η αρχή της ισότητας επιτάσσουν, σύμφωνα με το άρθρο 135, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, να μην καταδικαστεί η αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα (αλλά να καταδικαστεί το καθού στα έξοδα αυτά).

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση της 6ης Μαΐου 2003, *Libertel*, C-104/01, EU:C:2003:244.

⁽³⁾ Απόφαση της 24ης Ιουνίου 2004, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384.

⁽⁴⁾ Απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2017, *Brandconcern BV κατά EUIPO και Scooters India (Lambretta)*, C-577/14 P, EU:C:2017:122.

⁽⁵⁾ Απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, *EUIPO κατά Cactus SA (Cactus)*, C-501/15 P, EU:C:2017:750.

Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-207/18)

(2018/C 200/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier, G. von Rintelen και J. Samnadda)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, το αργότερο μέχρι τις 10 Απριλίου 2016, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43 της εν λόγω οδηγίας·
- να επιβάλει στο Βασίλειο της Ισπανίας, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, ημερήσιο πρόστιμο 123 928,64 EUR από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως περί διαπιστώσεως της μη τήρησεως της υποχρεώσεως να θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, να κοινοποιήσει τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2014/26/ΕΕ·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/26/ΕΕ, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ και δημοσιεύουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 10 Απριλίου 2016. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Δεδομένου ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν μετέφερε πλήρως την οδηγία 2014/26/ΕΕ στην εσωτερική έννομη τάξη και δεν κοινοποίησε στην Επιτροπή τα μέτρα μεταφοράς, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

Η Επιτροπή προτείνει να επιβληθεί στο Βασίλειο της Ισπανίας η καταβολή ημερήσιου προστίμου 123 928,64 EUR από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως, υπολογισθέντος λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας, της διάρκειας της παραβάσεως και του αποτρεπτικού αποτελέσματος σε σχέση με την ικανότητα πληρωμής του εν λόγω κράτους μέλους.

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 84, σ. 72.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 23 Μαρτίου 2018 — Jana Petručová κατά FIBO Group Holdings Limited

(Υπόθεση C-208/18)

(2018/C 200/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Jana Petručová

Αναρρεσίβλητη: FIBO Group Holdings Limited

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι πρέπει να χαρακτηρίζεται ως «καταναλωτής» για τους σκοπούς της διάταξης αυτής και πρόσωπο, όπως η αναιρεσείουσα της κύριας δίκης, που πραγματοποιεί εμπορικές συναλλαγές στο FOREX, ήτοι στη διεθνή αγορά συναλλάγματος, δίδοντας, κατ' ουσίαν, τις δικές της εντολές, μέσω όμως τρίτου, ο οποίος ασχολείται κατ' επάγγελμα με τη συγκεκριμένη δραστηριότητα;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Κροατίας**(Υπόθεση C-250/18)**

(2018/C 200/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Mataija, E. Sanfrutos Cano)

Καθή: Δημοκρατία της Κροατίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Κροατίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/98⁽¹⁾ καθόσον δεν διευκρίνισε ότι τα αδρανή υλικά που εναποτίθενται στον χώρο απόρριψης του Biljane Donje είναι απόβλητα και όχι υποπροϊόντα και ότι πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία ως απόβλητα·
- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Κροατίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 της οδηγίας 2008/98 καθόσον δεν έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα για να εγγυηθεί ότι η διαχείριση των αποβλήτων που εναποτίθενται στο Biljane Donje πραγματοποιείται χωρίς διακινδύνευση της ανθρώπινης υγείας και χωρίς βλάβη του περιβάλλοντος·
- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Κροατίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/98 καθόσον δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι οι κάτοχοι των αποβλήτων που εναποτίθενται στον χώρο απόρριψης του Biljane Donje πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε οργανισμό ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων, ή μέσω διακανονισμού με δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό συλλογής αποβλήτων.
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Κροατίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας:

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας τάσσει ορισμένες σωρευτικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται ώστε μια ουσία ή αντικείμενο που προκύπτει από διαδικασία παραγωγής, πρωταρχικός σκοπός της οποίας δεν είναι η παραγωγή αυτού του στοιχείου, να μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά όχι απόβλητο αλλά υποπροϊόν. Η Δημοκρατία της Κροατίας εφάρμοσε κατά τρόπο εσφαλμένο το άρθρο 5, παράγραφος 1, στα απόβλητα που εναποτίθενται στο Biljane Donje, δεδομένου ότι δεν καθόρισε ότι επρόκειτο για απόβλητα και όχι για υποπροϊόντα, μολονότι δεν ήταν βέβαιο ότι τα απόβλητα αυτά θα χρησιμοποιούνταν περαιτέρω κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας.

Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 13 της οδηγίας:

Κατά το άρθρο 13 της οδηγίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι η διαχείριση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς διακινδύνευση της ανθρώπινης υγείας και χωρίς βλάβη του περιβάλλοντος. Μολονότι οι κροατικές αρχές διαπίστωσαν ότι ο χώρος απόρριψης του Biljane Donje ευρίσκεται σε θέση η οποία δεν έχει καθοριστεί ούτε προετοιμαστεί για την εναπόθεση αποβλήτων, σε ένα γεωτεμάχιο, χωρίς οποιοδήποτε μέτρο προστασίας από τη διάδοση στο νερό ή στον αέρα, κανένα από τα μέτρα τα οποία έλαβαν οι ως άνω αρχές όσον αφορά τον χώρο απόρριψης δεν έχει εκτελεστεί μέχρι στιγμής. Η κατάσταση αυτή έχει διατηρηθεί αμετάβλητη επί μακρό χρονικό διάστημα, πράγμα που οδηγεί αναγκαστικά σε υποβάθμιση του περιβάλλοντος. Συνεπώς, η Δημοκρατία της Κροατίας δεν έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι η διαχείριση των αποβλήτων που απορρίπτονται στο Biljane Donje πραγματοποιείται χωρίς διακινδύνευση της ανθρώπινης υγείας και χωρίς βλάβη του περιβάλλοντος.

Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας:

Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι οι αρχικοί παραγωγοί ή άλλοι κάτοχοι αποβλήτων πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε οργανισμό ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή μέσω διακανονισμού με δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό συλλογής αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 13 της οδηγίας. Οι κροατικές αρχές δεν εξασφάλισαν ότι οι κάτοχοι των αποβλήτων πραγματοποιούν την επεξεργασία τους ή αναθέτουν την επεξεργασία σε κάποιο από τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 15, παράγραφος 1, πρόσωπα. Τούτο συνάγεται από το γεγονός ότι, κατά το χρονικό σημείο της ασκήσεως της προσφυγής, τα εν λόγω απόβλητα εξακολουθούν να εναποτίθενται παρανόμως στο Biljane Donje, τόπος στον οποίον ευρίσκονται ήδη από καιρού. Οι κροατικές αρχές δεν έλαβαν αποτελεσματικά μέτρα που να εξασφαλίζουν ότι οι κάτοχοι των αποβλήτων πραγματοποιούν την επεξεργασία τους οι ίδιοι ή μέσω των διαλαμβανόμενων στο άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας προσώπων.

(¹) Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ 2008, L 312, σ. 3).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — *Messi Cuccittini κατά EUIPO — J-M.-E.V. e hijos (MESSI)*

(Υπόθεση T-554/14) ⁽¹⁾

«*Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MESSI — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MASSI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]*»

(2018/C 200/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Lionel Andrés Messi Cuccittini (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. L. Rivas Zurdo και M. Toro Gordillo, στη συνέχεια J.-B. Devaureix και J.-Y. Teindas Maillard, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς O. Mondéjar Ortuño, στη συνέχεια S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: J-M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Güell Serra και M. Ceballos Rodríguez, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Απριλίου 2014 (υπόθεση R 1553/2013-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ J-M.-E.V. e hijos και L. A. Messi Cuccittini.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 23ης Απριλίου 2014 (υπόθεση R 1553/2013-1).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα έξοδα του Lionel Andrés Messi Cuccittini.
- 3) Η J-M.-E.V. e hijos, SRL φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 339 της 29.9.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — *One of Us κ.λπ. κατά Επιτροπής*

(Υπόθεση T-561/14) ⁽¹⁾

[*Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών — Πολιτική της έρευνας — Δημόσια υγεία — Αναπτυξιακή συνεργασία — Χρηματοδότηση από την Ένωση δραστηριοτήτων που συνεπάγονται την καταστροφή ανθρωπίνων εμβρύων — Ανακοίνωση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 211/2011 — Προσφυγή ακυρώσεως — Ικανότητα διαδικού — Πράξη δεκτική προσφυγής — Εν μέρει απαραδέκτο — Δικαστικός έλεγχος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως]*

(2018/C 200/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών One of Us και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της απόφασης (εκπρόσωποι: αρχικώς C. de La Hougue, στη συνέχεια, J. Paillot, δικηγόροι, και, τέλος, P. Diamond, barrister)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Laitenberger και H. Krämer)

Παρεμβαίνουσα υπέρ των προσφευγόντων: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szwarc, A. Miłkowska και B. Majczyna)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: αρχικώς U. Rösslein και E. Waldherr, στη συνέχεια, U. Rösslein και R. Crowe), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Rebasti και K. Michael)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της ανακοινώσεως COM(2014) 355 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 2014, σχετικά με την ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών «Uno di noi».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών «One of Us» και οι λοιποί προσφεύγοντες, των οποίων τα ονόματα αναφέρονται στο παράρτημα, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 409 της 17.11.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — CRM κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-43/15) ⁽¹⁾

[Προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη — Piadina Romagnola ή Piada Romagnola — Διαδικασία καταχωρίσεως — Κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Επιτροπής και των εθνικών αρχών — Δεσμός μεταξύ της φήμης του προϊόντος και της γεωγραφικής του προελεύσεως — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1151/2012 — Έκταση του εκ μέρους της Επιτροπής ελέγχου της αιτήσεως καταχωρίσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', σημείο ii, άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο ii, και άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1151/2012 — Συνέπειες που έχει στη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής η ακύρωση των προδιαγραφών από εθνικό δικαστήριο — Υποχρέωση έρευνας την οποία υπέχει η Επιτροπή — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Αποτελεσματική ένδικη προστασία]

(2018/C 200/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CRM Srl (Μόντενα, Ιταλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Forte, C. Marinuzzi και A. Franchi, στη συνέχεια G. Forte και G. Marinuzzi, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς D. Bianchi, J. Guillem Carrau και F. Moro, στη συνέχεια D. Bianchi, A. Lewis και F. Moro)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον M. Scino, avvocato dello Stato), Consorzio di Promozione e Tutela della Piadina Romagnola (Co.P.Rom) (Ρίμινι, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Improda και P. Rodilosso, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1174/2014 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2014, για την καταχώριση ονομασίας στο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Piadina Romagnola/Piada Romagnola (ΠΓΕ)] (ΕΕ 2014, L 316, σ. 3).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η CRM srl φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων και τα δύο τρίτα των εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την παρούσα διαδικασία.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών της εξόδων και το ένα τρίτο των εξόδων της CRM για την παρούσα διαδικασία.
- 4) Η CRM και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους για τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.
- 5) Η Ιταλική Δημοκρατία και η *Consorzio di Promozione e Tutela della Piadina Romagnola (Co.P.Rom)* φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 89 της 16.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — Espírito Santo Financial (Portugal) κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-251/15) (¹)

(Πρόσβαση στα έγγραφα — Απόφαση 2004/258/ΕΚ — Έγγραφα σχετικά με την απόφαση της ΕΚΤ της 1ης Αυγούστου 2014 η οποία αφορά τη Banco Espírito Santo SA — Σιωπηρή άρνηση παροχής πρόσβασης — Ρητή άρνηση παροχής πρόσβασης — Μερική άρνηση παροχής πρόσβασης — Εξαίρεση σχετική με την εμπιστευτικότητα των εργασιών των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ — Εξαίρεση σχετική με τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Ένωσης ή κράτους μέλους — Εξαίρεση σχετική με τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση ή σε κράτος μέλος — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων — Εξαίρεση σχετική με τις απόψεις που προορίζονται για εσωτερική χρήση — Υποχρέωση αιτιολόγησης)

(2018/C 200/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς R. Oliveira, N. Cunha Barnabé και S. Estima Martins, δικηγόροι, στη συνέχεια L. Soares Romão, J. Shearman de Macedo και D. Castanheira Pereira, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Malfrère και S. Lambrinoc, στη συνέχεια F. Malfrère και T. Filipova, επικουρούμενοι από τους H.-G. Kamann και P. Gey, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της απόφασης της ΕΚΤ της 1ης Απριλίου 2015 περί μερικής άρνησης παροχής πρόσβασης σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με την απόφασή της της 1ης Αυγούστου 2014 η οποία αφορά τη Banco Espírito Santo SA και, αφετέρου, της σιωπηρής απόφασης περί άρνησης παροχής πρόσβασης στα εν λόγω έγγραφα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) της 1ης Απριλίου 2015 περί μερικής άρνησης παροχής πρόσβασης σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με την απόφαση της ΕΚΤ της 1ης Αυγούστου 2014 η οποία αφορά τη Banco Espírito Santo SA, καθώς και, με την προσβαλλόμενη αυτή απόφαση, η ΕΚΤ αρνήθηκε να γνωστοποιήσει τόσο το ποσό της πίστωσης που περιλαμβάνεται στα αποσπάσματα των πρακτικών της απόφασης του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ της 28ης Ιουλίου 2014 όσο και τις πληροφορίες που αποκρύφθηκαν στις προτάσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ της 28ης Ιουλίου και της 1ης Αυγούστου 2014.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η *Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA* και η *EKT* φέρουν, εκάστη, τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 245 της 27.7.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-554/15 και T-555/15) ⁽¹⁾

[Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις χορηγούμενες βάσει του ουγγρικού νόμου XCIV του 2014 σχετικά με την εισφορά υγείας των επιχειρήσεων καπνοβιομηχανίας — Ενισχύσεις κατόπιν της τροποποίησης το 2014 του ουγγρικού νόμου του 2008 σχετικά με την τροφική αλυσίδα και την επίσημη εποπτεία της — Φόροι με προοδευτικούς συντελεστές επί του ετήσιου κύκλου εργασιών — Απόφαση για την κίνηση της κατά το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ διαδικασίας — Ταυτόχρονη έκδοση διαταγής αναστολής — Προσφυγή ακυρώσεως — Αποσπασίμο της διαταγής αναστολής — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Δικαιώματα άμυνας — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας — Άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999]

(2018/C 200/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Fehér και G. Koós)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, P.-J. Loewenthal και K. Talabér-Ritz)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα τη μερική ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως C(2015) 4805 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Ιουλίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.41187 (2015/NN) — Ουγγαρία — Εισφορά υγείας των επιχειρήσεων καπνοβιομηχανίας (ΕΕ 2015, C 277, σ. 24), και, αφετέρου, της αποφάσεως C(2015) 4808 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Ιουλίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.40018 (2015/C) (πρώην 2014/NN) — Τροποποίηση του 2014 του τέλους επιθεωρήσεως της τροφικής αλυσίδας στην Ουγγαρία (ΕΕ 2015, C 277, σ. 12).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Καταδικάζει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 398 της 30.11.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-752/15) ⁽¹⁾

[Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Υπηρεσίες υποστήριξης και συμβουλευτικής για τεχνικό προσωπικό στον τομέα της πληροφορικής IV (STIS IV) — Απόρριψη προσφοράς — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Υπερβολικά χαμηλή προσφορά — Κριτήρια ανάθεσης — Πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης — Εξωσυμβατική ευθύνη]

(2018/C 200/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: European Dynamics Luxembourg SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Μ. Σφυρή, Χ.-Ν. Δέδε και Δ. Παπαδοπούλου, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Delaude, A. Κυράτσου και S. Lejeune, στη συνέχεια, S. Delaude, A. Κυράτσου και Αθ. Κατσιμέρου)

Αντικείμενο

Αφενός, προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της από 29 Οκτωβρίου 2015 απόφασης της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες στο πλαίσιο του ανοικτού διαγωνισμού DIGIT/R3/PO/2015/0008, με τίτλο «Υπηρεσίες υποστήριξης και συμβουλευτικής για τεχνικό προσωπικό στον τομέα της πληροφορικής IV (STIS IV)», για το τμήμα 3, που αφορά την «ανάπτυξη, [την] υποστήριξη, [τον] σχεδιασμό και [τη] δοκιμή λύσεων υποδομών δικτύου και πληροφοριακών συστημάτων», και, αφετέρου, αγωγή, βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, με αίτημα να καταβληθεί στις προσφεύγουσες-ενάγουσες αποζημίωση για τη ζημία την οποία διατείνονται ότι υπέστησαν λόγω της απόφασης αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τις *European Dynamics Luxembourg SA* και *Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 68 της 22.2.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence* κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-133/16 έως T-136/16) (¹)

[*Οικονομική και νομισματική πολιτική — Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 — Πρόσωπο που πραγματικά διευθύνει τις δραστηριότητες πιστωτικού ιδρύματος — Άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και άρθρο L. 511 13, δεύτερο εδάφιο, του γαλλικού νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα — Αρχή του ασυμβίβαστου μεταξύ της προεδρίας του διοικητικού οργάνου πιστωτικού ιδρύματος στο πλαίσιο της εποπτικής του λειτουργίας και της άσκησης καθηκόντων διευθύνοντος συμβούλου στο ίδιο ίδρυμα — Άρθρο 88, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2013/36 και άρθρο L. 511 58 του γαλλικού νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα]*

(2018/C 200/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον στην υπόθεση T-133/16: *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence* (Aix-en-Provence, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Mele και H. Savoie, δικηγόροι)

Προσφεύγον στην υπόθεση T-134/16: *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées* (Albi, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Mele και H. Savoie, δικηγόροι)

Προσφεύγον στην υπόθεση T-135/16: *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres* (Saintes, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Mele και H. Savoie, δικηγόροι)

Προσφεύγον στην υπόθεση T-136/16: *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie* (Amiens, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Mele και H. Savoie, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: A. Karpf και C. Hernández Saseta, επικουρούμενοι από τον A. Heinzmann, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik και A. Steiblyté)

Αντικείμενο

Αιτήματα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των αποφάσεων της ΕΚΤ,

ECB/SSM/2016-969500TJ5KRTCJQWXH05/98, ECB/SSM/2016-969500TJ5KRTCJQWXH05/100, ECB/SSM/2016-969500TJ5KRTCJQWXH05/101 και

και ECB/SSM/2016-969500TJ5KRTCJQWXH05/99, αντιστοίχως, της 29ης Ιανουαρίου 2016, οι οποίες εκδόθηκαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), του άρθρου 93 του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 της ΕΚΤ, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο ΕΕΜ) (ΕΚΤ/2014/17) (στο εξής: κανονισμός-πλαίσιο ΕΕΜ) (ΕΕ 2014, L 141, σ. 1), και των άρθρων L. 511 13, L. 511 52, L. 511 58, L. 612 23 1 και R. 612 29 3 του γαλλικού νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Το Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence, το Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées, το Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres και το Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 175 της 17.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — Azarov κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-190/16) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων — Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο — Δικαιώματα άμυνας — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαίωμα στην επιχειρηματική ελευθερία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2018/C 200/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μγκολα Υανovych Αζαροβ (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: G. Lansky και A. Egger, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και F. Naert)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2016/318 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2016, L 60, σ. 76), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/311 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2016, L 60, σ. 1), στο μέτρο που το όνομα του προσφεύγοντος διατηρήθηκε στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύουν τα ως άνω περιοριστικά μέτρα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τον Mykola Yanovych Azarov στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 222 της 20.6.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — Walfood κατά EUIPO — Romanov Holding (CHATKA)

(Υπόθεση T-248/16) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CHATKA — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα CHATKA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 57, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 64, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 200/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Walfood SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: E. Cornu, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Romanov Holding, SL (La Moraleja, Ισπανία) (εκπρόσωποι: S. García Cabezas και R. Fernández Iglesias, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Μαρτίου 2016 (υπόθεση R 150/2015-5), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Romanov Holding και Walfood.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Walfood SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 270 της 25.7.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — Convino κατά EUIPO — Porcesadora Nacional de Alimentos (M'Cooky)

(Υπόθεση T-288/16) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα M'Cooky — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα MR.COOK — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001] — Κίνδυνος συγχύσεως}

(2018/C 200/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Convino GmbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: C. Duchs, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: L. Rampini και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Porcesadora Nacional de Alimentos C.A. Pronaca (Quito, Equateur)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Μαρτίου 2016 (υπόθεση R 1039/2015-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Porcesadora Nacional de Alimentos C. A. Pronaca και Convino.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Convino GmbH θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και αυτά του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ ΕΕ C 260 της 18.7.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — Walfood κατά EUIPO — Romanov Holding (CHATKA)

(Υπόθεση T-312/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα CHATKA — Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα CHATKA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001) — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001)]

(2018/C 200/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Walfood SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: E. Cornu, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Romanov Holding, SL (La Moraleja, Ισπανία) (εκπρόσωποι: S. García Cabezas και R. Fernández Iglesias, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Μαρτίου 2016 (υπόθεση R 2780/8014-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Romanov Holding και Walfood.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Walfood SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 305 της 22.8.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — *Perfumes y Aromas Artesanales* κατά *EUIPO — Aromas Selective (Aa AROMAS artesanales)*

(Υπόθεση T-426/16) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *Aa AROMAS artesanales* — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης *Aromas PERFUMARIA Beleza em todos os sentidos* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ταυτόσημο ή ομοιότητα των υπηρεσιών — Ομοιότητα των σημείων — Ενδιαφερόμενο κοινό — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [υν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

(2018/C 200/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Perfumes y Aromas Artesanales, SL* (Arganda del Rey, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Botella Reyna, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Zaera Cuadrado και A. Schifko)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του *EUIPO*, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: *Aromas Selective, SL* (Dos Hermanas, Ισπανία) (εκπρόσωποι: I. Temiño Cenicerros και J. Oria Sousa-Montes, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του *EUIPO* της 20ής Μαΐου 2016 (υπόθεση R 766/2015-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ *Aromas Selective* και *Perfumes y Aromas Artesanales*.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Perfumes y Aromas Artesanales, SL*, στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (*EUIPO*) και η *Aromas Selective, SL*, περιλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η τελευταία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του *EUIPO*.

⁽¹⁾ ΕΕ C 364 της 3.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — *Verein Deutsche Sprache eV* κατά *Επιτροπής*

(Υπόθεση T-468/16) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με απόφαση της Επιτροπής για την αναδιαμόρφωση της αίθουσας τύπου του κτιρίου «Berlaymont», με συνακόλουθο περιορισμό των χρησιμοποιούμενων γλωσσών στην αγγλική και στη γαλλική — Μερική απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως — Δήλωση της Επιτροπής περί μη υπάρξεως ορισμένων εγγράφων — Τεκμήριο νομιμότητας — Πλάνη περί το δίκαιο — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2018/C 200/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Verein Deutsche Sprache eV* (Dortmund, Γερμανία) (εκπρόσωπος: W. Ehrhardt, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Erlbacher και F. Clotuche-Duvieusart)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης C(2016) 3714 τελικό της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 2016, επί αιτήσεως προσβάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), με αντικείμενο ορισμένα έγγραφα σχετικά με απόφαση της Επιτροπής για την αναδιαμόρφωση της αίθουσας Τύπου του κτιρίου «Berlaymont» στις Βρυξέλλες, με συνακόλουθο περιορισμό των χρησιμοποιούμενων γλωσσών στην αγγλική και στη γαλλική.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Verein Deutsche Sprache eV στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 371 της 10.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — Vincenti κατά EUIPO

(Υπόθεση T-747/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Γνώμη της επιτροπής αναπηρίας — Έξουσία εκτιμήσεως της ΑΔΑ — Άρθρα 53 και 78 του ΚΥΚ — Πλήρη εκτιμήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2018/C 200/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Guillaume Vincenti (Αλικάντε, Ισπανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Lukošiuūtė)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της από 18 Δεκεμβρίου 2015 απόφασης του EUIPO περί απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος για την αναγνώριση της ολικής μόνιμης ανικανότητάς του προς εκτέλεση των καθηκόντων του και για τη συνταξιοδότησή του.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Guillaume Vincenti στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 14 της 16.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — Euro Castor Green κατά EUIPO —
Netlon France (Δικτυωτό διαχωριστικό πλέγμα)

(Υπόθεση T-756/16) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό
σχέδιο ή υπόδειγμα που αναπαριστά δικτυωτό πλέγμα — Προγενέστερο κοινοτικό σχέδιο ή
υπόδειγμα — Λόγος ακυρότητας — Διάθεση στο κοινό του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος —
'Έλλειψη νεωτερισμού — Έλλειψη ατομικού χαρακτήρα — Άρθρα 5, 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1,
στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002]

(2018/C 200/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Euro Castor Green (Bagnolet, Γαλλία) (εκπρόσωπος: B. Lafont, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Netlon France (Saint-Saulve, Γαλλία) (εκπρόσωπος: C. Berto, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Αυγούστου 2016 (υπόθεση R 754/2014-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Netlon France και της Euro Castor Green.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Euro Castor Green στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 9.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2018 — PY κατά EUCAP Sahel Niger

(Υπόθεση T-763/16) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διαιτησίας — Προσωπικό των διεθνών αποστολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαφορές που
αφορούν τις συμβάσεις εργασίας — Διαδικασίες εσωτερικής έρευνας — Προστασία των θυμάτων σε
περίπτωση καταγγελίας περιστατικού παρενοχλήσεως στον χώρο εργασίας — Συμβατική ευθύνη)

(2018/C 200/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: PY (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Tymen, δικηγόροι)

Εναγομένη: EUCAP Sahel Niger (Νιαμέι, Νίγηρας) (εκπρόσωποι: E. Raoult και M. Vicente Hernandez, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ με το οποίο ζητείται να υποχρεωθεί η EUCAP Sahel Niger να αποζημιώσει τον ενάγοντα για τη ζημία που αυτός υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω παράβασης συμβατικής υποχρέωσης εκ μέρους της EUCAP Sahel Niger.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την *EUCAP Sahel Niger* να καταβάλει στον *PY* το ποσό των 10 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την *EUCAP Sahel Niger* να φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων του *PY*.

(¹) ΕΕ C 6 της 9.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — Kabushiki Kaisha Zoom κατά EUIPO — Leedsworld (ZOOM)

(Υπόθεση T-831/16) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ZOOM — Προγενέστερα λεκτικά και εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ZOOM — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των προϊόντων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 200/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kabushiki Kaisha Zoom (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: M. de Arpe Tejero, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral, K. Sidat Humphreys και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Leedsworld, Inc. (New Kensington, Πενσυλβανία, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 (υπόθεση R 1235/2015-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Kabushiki Kaisha Zoom και Leedsworld.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 (υπόθεση R 1235/2015-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Kabushiki Kaisha Zoom και Leedsworld, Inc.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — *Menta y Limón Decoración* κατά *EUIPO* — *Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma* (Απεικόνιση άνδρα με τοπική φορεσιά)

(Υπόθεση T-183/17) ⁽¹⁾

{*Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει άνδρα με τοπική φορεσιά — Προγενέστερα εθνικά βιομηχανικά σχέδια — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 53, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απαγόρευση χρήσεως του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει του εθνικού δικαίου — Εφαρμογή του εθνικού δικαίου από το EUIPO*}

(2018/C 200/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Menta y Limón Decoración, SL* (Argame, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Estella Garbayo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Palmero Cabezas, στη συνέχεια J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του *EUIPO*, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: *Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma* (Santa Cruz de La Palma, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. J. Sanmartín Sanmartín, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του *EUIPO* της 9ης Ιανουαρίου 2017 (υπόθεση R 510/2015-4), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ *Menta y Limón Decoración* και *Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma*.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Menta y Limón Decoración, SL* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 151 της 15.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — *Senetic* κατά *EUIPO* — *HP Hewlett Packard Group (hp)*

(Υπόθεση T-207/17) ⁽¹⁾

{*Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης hp — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001) — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001) — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001)}*}

(2018/C 200/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Senetic S.A.* (Katowice, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Krekora, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: HP Hewlett Packard Group LLC (Χιούστον, Τέξας, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: T. Raab και C. Tenkhoff, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 1001/2016-5), σχετικά με διαδικασία κήρυξης ακυρότητας μεταξύ Senetic και HP Hewlett Packard Group.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Senetic S.A. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 168 της 29.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — Senetic κατά EUIPO — HP Hewlett Packard Group (HP)

(Υπόθεση T-208/17) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης HP — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2017/1001) — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001) — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 200/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Senetic S.A. (Katowice, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Kreckora, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: HP Hewlett Packard Group LLC (Χιούστον, Τέξας, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: T. Raab και C. Tenkhoff, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 1002/2016-5), σχετικά με διαδικασία κήρυξης ακυρότητας μεταξύ Senetic και HP Hewlett Packard Group.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Senetic S.A. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 168 της 29.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2018 — Romantik Hotels & Restaurants κατά
EUIPO — Hotel Preidllhof (ROMANTIK)

(Υπόθεση T-213/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ROMANTIK — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Έλλειψη
διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και
παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και
παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 200/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Romantik Hotels & Restaurants AG (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Hofmann και W. Göpfert, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Lenz και D. Hanf)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Hotel Preidllhof GmbH (Naturuns, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Wittwer, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 1257/2016-4), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ Hotel Preidllhof και Romantik Hotels & Restaurants.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Romantik Hoels & Restaurants AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 168 της 29.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018 — Pfalzmarkt für Obst und Gemüse κατά
EUIPO (100 % Pfalz)

(Υπόθεση T-220/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής
Ένωσης 100 % Pfalz — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του
κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/
1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του
κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 200/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG (Mutterstadt, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Gehweiler και C. Weber, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Söder και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 1549/2016-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σημείου 100 % Pfalz ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 6.6.2017.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — *Mémora Servicios Funerarios* κατά
EUIPO — *Chatenoud* (MEMORAME)**

(Υπόθεση T-221/17) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MEMORAME — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης *mémoira* και προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα MÉMORA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

(2018/C 200/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Mémora Servicios Funerarios SLU* (Σαραγόσα, Ισπανία) (εκπρόσωποι: C. Marí Aguilar και J. Gallego Jiménez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: *Georges Chatenoud* (Thiviers, Γαλλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 1308/2016-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ *Mémora Servicios Funerarios* και *G. Chatenoud*.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Mémora Servicios Funerarios SLU* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 239 της 24.7.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2018 — VSM κατά EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)

(Υπόθεση T-297/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης WE KNOW ABRASIVES — Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα — Αρμοδιότητα του τμήματος προσφυγών σε περίπτωση προσφυγής περιοριζόμενης σε μέρος των υπηρεσιών τις οποίες αφορά η αίτηση καταχώρισης — Άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 71, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001]}

(2018/C 200/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: VSM.Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Ανόβερο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Horak, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: W. Schramek και A. Söder)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 6ης Μαρτίου 2017 (υπόθεση R 1595/2016-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου WE KNOW ABRASIVES ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Μαρτίου 2017 (υπόθεση R 1595/2016-4), στο μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η καταχώριση του λεκτικού σημείου WE KNOW ABRASIVES για υπηρεσίες της κλάσεως 35 που αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «διαφήμιση· διοίκηση επιχειρήσεων· υπηρεσίες γραμματείας· υπηρεσίες χονδρικής πώλησης στον τομέα των μεταλλικών προϊόντων για κατασκευές· διαχείριση επιχειρήσεων».
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά τα αιτήματα της VSM.Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG.
- 3) Η VSM.Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken και το EUIPO φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 231 της 17.7.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2018 — Genomic Health κατά EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE)

(Υπόθεση T-354/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ίση μεταχείριση}

(2018/C 200/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Genomic Health, Inc. (Redwood City, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωπος: A. Reid, solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Ivanauskas και K. Sidat Humphreys)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 1682/2016-5), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Genomic Health Inc.* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 249 της 31.7.2017.

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Μαρτίου 2018 — Romańska κατά Frontex

(Υπόθεση T-212/18)

(2018/C 200/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Karolina Romańska (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: A. Tetkowska, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (Frontex)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) παραδεκτή και βάσιμη,
- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής με έδρα τη Βαρσοβία (στο εξής: Frontex), της 14ης Ιουνίου 2017, με την οποία καταγγέλθηκε η σύμβαση εργασίας της Karolina Romańska, δυνάμει του άρθρου 47 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- να διαπιστώσει ότι η Frontex εφάρμοσε πρακτική mobbing (ηθικής παρενόχλησης) και διακρίσεων εις βάρος της Karolina Romańska,
- να υποχρεώσει τη Frontex να παύσει τις διακρίσεις και την ηθική παρενόχληση εις βάρος των υπαλλήλων της και να θέσει σε εφαρμογή πολιτική καταπολέμησης των διακρίσεων και της ηθικής παρενόχλησης στο εσωτερικό του οργανισμού,
- να υποχρεώσει τη Frontex να καταβάλει αποζημίωση στην Karolina Romańska, η οποία πρέπει να οριστεί *ex aequo et bono* στο ποσό των 100 000 ευρώ, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που αυτή ισχυρίζεται ότι υπέστη,
- να υποχρεώσει τη Frontex να καταβάλει στην Karolina Romańska αποζημίωση ποσού 4 402 πολωνικών ζλότι προς αποκατάσταση της ζημίας που αυτή υπέστη,
- να καταδικάσει τη Frontex στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη ηθική παρενόχληση και διακρίσεις στο εσωτερικό του καθού οργανισμού. Κατά τη διάρκεια της απασχόλησής της στον εν λόγω οργανισμό, η προσφεύγουσα αποτέλεσε θύμα ηθικής παρενόχλησης και ταπείνωσης, της αποδόθηκε η ευθύνη για σφάλματα τρίτων και διασύρθηκε δημοσίως ενώ υπέστη και άλλες μορφές απρεπούς συμπεριφοράς στον τομέα της, εν γνώσει των ιεραρχικών προϊσταμένων της, οι οποίοι και παρέμειναν αμέτοχοι.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται η πρόκληση προβλημάτων υγείας λόγω της ηθικής παρενόχλησης στο εσωτερικό του καθού οργανισμού. Τον Απρίλιο του 2016 η προσφεύγουσα παρουσίασε αιφνίδια και σοβαρά προβλήματα υγείας, τα οποία επιβεβαιώθηκαν από ιατρικά έγγραφα. Η προσφεύγουσα εξακολουθεί να υποβάλλεται σε θεραπεία. Οι γιατροί υποστηρίζουν ότι τα εν λόγω προβλήματα υγείας είναι νευρολογικής φύσης, ειδικότερα δε ότι αποτελούν συνέπεια της ηθικής παρενόχλησης στον χώρο εργασίας και της εργασιακής εξάντλησης. Η προσφεύγουσα επιβαρύνθηκε με ιατρικά έξοδα τα οποία προκύπτουν από τα ιατρικά έγγραφα που επισυνάπτονται στο δικόγραφο της προσφυγής.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται η μη παροχή συνδρομής για την αντιμετώπιση της ηθικής παρενόχλησης και των διακρίσεων στο εσωτερικό του καθού οργανισμού. Η προσφεύγουσα απευθύνθηκε στη Frontex ζητώντας την παροχή συνδρομής κατά την έννοια του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων, λόγω της ηθικής παρενόχλησης και των διακρίσεων που υφίστατο στο εσωτερικό του καθού οργανισμού. Η προσφεύγουσα παρουσίασε στον καθού οργανισμό διάφορες αποδεκτές λύσεις για τη διευθέτηση της κατάστασης. Ο καθού οργανισμός απέφυγε να θίξει τα προβλήματα υγείας της προσφεύγουσας σιωπώντας και τηρώντας παθητική στάση, ενώ αποδέχτηκε τη ζημιογόνο για την προσφεύγουσα κατάσταση και επέτρεψε την εξακολούθησή της.
4. Με τον τέταρτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη διακρίσεις εκ μέρους του καθού οργανισμού λόγω φύλου, ιθαγένειας και συμμετοχής σε συνδικαλιστική οργάνωση. Η προσφεύγουσα υπέβαλε επανειλημμένως υποψηφιότητα για υψηλόβαθμες θέσεις στο εσωτερικό του καθού οργανισμού. Παρά την ολοκληρωμένη της εκπαίδευση, τη γνώση διαφόρων ξένων γλωσσών, τις εξαιρετικές ετήσιες αξιολογήσεις της και τη διαρκή βελτίωση των δεξιοτήτων της, η προσφεύγουσα ουδέποτε προήχθη. Οι αιτίες αυτής της κατάστασης έχουν χαρακτήρα δυσμενούς διάκρισης. Κατόπιν επανειλημμένων επαφών μεταξύ της προσφεύγουσας και του καθού οργανισμού σχετικά με την ηθική παρενόχληση και τις διακρίσεις εις βάρος της πρώτης, ο καθού οργανισμός πρότεινε στην προσφεύγουσα να μεταβεί σε αποστολή, για την οποία αυτή προέβη σε όλες τις σχετικές προετοιμασίες, συμπεριλαμβανομένης της εκμάθησης ξένης γλώσσας από το βασικό επίπεδο έως το επίπεδο που εξασφαλίζει αποτελεσματική επικοινωνία, εν συνεχεία δε ο καθού οργανισμός ακύρωσε την αποστολή 4 ημέρες πριν την αναχώρηση. Ο καθού οργανισμός δικαιολόγησε την ακύρωση της αποστολής από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ήρθε σε επαφή με συνδικαλιστική οργάνωση.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται μη αιτιολογημένη απόλυση της προσφεύγουσας. Η απόλυση της προσφεύγουσας είναι μη αιτιολογημένη και στερείται ουσιαστικής βάσης. Η καταγγελία της σύμβασης εργασίας οφείλεται στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα αρνήθηκε να δεχτεί την κατάσταση της ηθικής παρενόχλησης και των διακρίσεων που υφίστατο στο εσωτερικό του καθού οργανισμού.

Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2018 — Global Silicones Council κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-226/18)

(2018/C 200/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Global Silicones Council (Ουάσινγκτον, Ηνωμένες Πολιτείες), Wacker Chemie AG (Μόναχο, Γερμανία), Momentive Performance Materials GmbH (Λεβερκούζεν, Γερμανία), Shin-Etsu Silicones Europea BV (Almere, Κάτω Χώρες), Elkem Silicones France SAS (Λυών, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M. Navin-Jones, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ·
- να κηρύξει παράνομο και ανεφάρμοστο το παράρτημα XIII του κανονισμού REACH ή/και τις σχετικές διατάξεις αυτού του παραρτήματος (ιδίως, τα τμήματα 1.1.2 ή/και 1.2.2) στην υπό κρίση υπόθεση σύμφωνα με το άρθρο 277 ΣΛΕΕ, στον βαθμό που παρεμποδίζουν ή αλλοιώνουν μια έγκυρη αξιολόγηση ή/και συμπέρασμα σχετικά με τις ιδιότητες των ουσιών D4 και D5·
- στην περίπτωση που: (α) η γνωμοδότηση της επιτροπής κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (στο εξής: ECHA) του Απριλίου 2015· (β) η γνωμοδότηση της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων του ECHA του Μαρτίου 2016· (γ) η γνωμοδότηση της επιτροπής κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης του ECHA του Ιουνίου 2016· (δ) τα συμπεράσματα/αποφάσεις της ομάδας εμπειρογνομόνων για τις ανθεκτικές, βιοσυσσωρευσιμες και τοξικές ουσίες (ABT) του Νοεμβρίου 2012 ή/και (ε) η σχετική καθοδήγηση εκ μέρους του ECHA δεν θεωρούνται ως προπαρασκευαστικές πράξεις που οδηγούν στην έκδοση της προσβαλλόμενης πράξεως, να κηρύξει τις πράξεις αυτές παράνομες και ανεφάρμοστες δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ·

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας και
- να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κατά την κρίση του.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έντεκα λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη νομιμότητας, πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και τα πράγματα, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, λήψη αυθαίρετων αποφάσεων και έλλειψη αιτιολογίας — όσον αφορά την αξιολόγηση του κινδύνου.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη νομιμότητας, πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και τα πράγματα, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και λήψη αυθαίρετων αποφάσεων — όσον αφορά την αξιολόγηση της επικινδυνότητας. Ο λόγος αυτός περιλαμβάνει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των σχετικών διατάξεων του παραρτήματος XIII του κανονισμού REACH ή/και προηγούμενων πράξεων και μέτρων βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη νομιμότητας, πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και τα πράγματα, παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, λήψη αυθαίρετων αποφάσεων και ανεπαρκή αιτιολογία — όσον αφορά την αξιολόγηση της επικινδυνότητας των σχετικών διατάξεων του παραρτήματος XIII του κανονισμού REACH ή/και προηγούμενων πράξεων και μέτρων βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ.
4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη ασφάλειας δικαίου, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και έλλειψη αιτιολογίας — όσον αφορά την αξιολόγηση της επικινδυνότητας και του κινδύνου και ιδίως τον καθορισμό του βάρους της αποδείξεως.
5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ακροάσεως, ανεπαρκή αιτιολογία και προσβολή του δικαιώματος για δίκαιη δίκη — όσον αφορά την αξιολόγηση του κινδύνου και ιδίως τον καθορισμό του βάρους της αποδείξεως.
6. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πράξη υπερβαίνουσα προδήλως τα όρια της διακριτικής ευχέρειας, πρόδηλο σφάλμα στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας και παραβίαση της θεσμικής ισορροπίας — όσον αφορά την αξιολόγηση της επικινδυνότητας και του κινδύνου.
7. Ο έβδομος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη νομιμότητας, πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και τα πράγματα, πρόδηλα σφάλματα στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας, πρόδηλη υπέρβαση των ορίων της διακριτικής ευχέρειας, παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, έλλειψη αιτιολογίας — όσον αφορά την αξιολόγηση της επικινδυνότητας και του κινδύνου, καθώς και πρόδηλα σφάλματα στην εκτίμηση των σχετικών περιστατικών και των συναφών νομοθετικών διατάξεων.
8. Ο όγδοος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας του δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ανεπαρκή αιτιολογία, πρόδηλη πλάνη περί τα πράγματα και το δίκαιο — όσον αφορά την έκδοση, την εφαρμογή, τη σημασία και το πεδίο εφαρμογής του περιορισμού βάσει του κανονισμού REACH.
9. Ο ένατος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας — όσον αφορά την εφαρμογή και το πεδίο εφαρμογής του περιορισμού βάσει του κανονισμού REACH.
10. Ο δέκατος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση ουσιαστικού τύπου της διαδικασίας, έλλειψη νομιμότητας, πρόδηλα σφάλματα στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας, πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και τα πράγματα, παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, έλλειψη αιτιολογίας — πριν από την έκδοση του περιορισμού βάσει του κανονισμού REACH.
11. Ο ενδέκατος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το γεγονός ότι οι σχετικές διατάξεις του παραρτήματος XIII του κανονισμού REACH και άλλες προηγούμενες πράξεις και μέτρα, οι οποίες παρεμποδίζουν ή/και αλλοιώνουν την έγκυρη αξιολόγηση ή/και το συμπέρασμα σχετικά με τις ιδιότητες των ουσιών D4 και D5, είναι ανεφάρμοστες σύμφωνα με το άρθρο 277 ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2018 — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam κατά EUIPO — Luru (Djili)**(Υπόθεση T-231/18)**

(2018/C 200/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: C. Romîzan, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Victor Luru (Βουκουρέστι, Ρουμανία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η προσφεύγουσα*Επίδικο σήμα:* Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Djili — Υπ' αριθ. 15 497 662 αίτηση καταχωρίσεως*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 31ης Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση R 1902/2017-5**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την αίτηση του Luru Victor·
- να καταδικάσει το καθού και τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών Luru Victor στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι υφίσταται φωνητική ομοιότητα μεταξύ των σημείων·
- Το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι η εννοιολογική σύγκριση δεν είχε καμία σημασία για την υπόθεση.

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Polskie Linie Lotnicze «LOT» κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-240/18)**

(2018/C 200/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Polskie Linie Lotnicze «LOT» S.A. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Jeżewski, δικηγόρος)*Καθή:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2017) 8776 τελικό, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, στην υπόθεση M.8672 (EASYJET / CERTAIN AIR BERLIN ASSETS),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να απαντήσει, με το υπόμνημά της απαντήσεως, σε ορισμένες ερωτήσεις της προσφεύγουσας σχετικά με την πορεία της έρευνας για τα αποτελέσματα της επίμαχης συγκεντρώσεως επί του ανταγωνισμού και να παράσχει ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται η απόφασή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή παρέβη τους κανόνες των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις διατάξεις που θεσπίστηκαν προς εφαρμογή τους, και δη τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 ⁽¹⁾, διότι δεν αξιολόγησε πλήρως τα αρνητικά αποτελέσματα της συγκεντρώσεως επί του ανταγωνισμού.
2. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή αξιολόγησε εσφαλμένα τα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως όσον αφορά τη δυνατότητα παροχής υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών προς και από ορισμένα αεροδρόμια, με αποτέλεσμα να υποπέσει σε σοβαρή και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της συγκεντρώσεως. Μια δέουσα αναλυτική εξέταση της συγκεντρώσεως θα είχε οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι η συγκεκριμένη συγκέντρωση θα έχει αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα και δη αρνητικότερα αποτελέσματα επί του ανταγωνισμού από ενδεχόμενη αντίθετη περίπτωση κατά την οποία δεν θα υπήρχε συγκέντρωση.
3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή παρέβη τις «κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση των οριζόντιων συγκεντρώσεων» διότι δεν εξέτασε αν η βελτίωση της αποτελεσματικότητας λόγω της συγκεντρώσεως αυτής θα αντιστάμιζε τα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματά της.
4. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή παρέβη τους κανόνες των Συνθηκών και τις διατάξεις που θεσπίστηκαν προς εφαρμογή τους, διότι δεν επέβαλε στην easyJet τις δεσμεύσεις που θα απέτρεπαν τη μείζονα στρέβλωση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού που θα απέρρευε από τη συγκέντρωση.
5. Ο πέμπτος λόγος στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή παρέβη τους κανόνες των Συνθηκών και τις διατάξεις που θεσπίστηκαν προς εφαρμογή τους, διότι παρέλειψε να αξιολογήσει τα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως στην εσωτερική αγορά σε σχέση με την κρατική ενίσχυση που είχε προηγουμένως χορηγηθεί στην Air Berlin από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στις 15 Αυγούστου 2017 με τη μορφή δανείου 50 εκατομμυρίων ευρώ. Η ενίσχυση αυτή εγκρίθηκε με την απόφαση της Επιτροπής C(2017) 6080 τελικό, της 4ης Σεπτεμβρίου 2007, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην Air Berlin.
6. Ο έκτος λόγος στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 296 ΣΛΕΕ διότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της, όπως καταδεικνύεται μεταξύ άλλων από το γεγονός ότι δεν αναλύονται πλήρως τα πραγματικά περιστατικά, δεν ελήφθησαν υπόψη ορισμένα στοιχεία που είναι απολύτως αναγκαία για την αξιόπιστη αξιολόγηση όλων των αποτελεσμάτων της συγκεντρώσεως επί του ανταγωνισμού, δεν αξιολογήθηκαν τα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως στην εσωτερική αγορά σε σχέση με την κρατική ενίσχυση που είχε προηγουμένως χορηγηθεί στην Air Berlin και δεν αιτιολογείται η εν λόγω παράλειψη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Benavides Torres κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-245/18)

(2018/C 200/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Antonio José Benavides Torres (Βενεζουέλα) (εκπρόσωποι: L. Giuliano και F. Di Gianni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/90 του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2018, όσον αφορά την τροποποίηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/2074 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/88 του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2063 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα, καθόσον οι διατάξεις τους αφορούν τον προσφεύγοντα και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακύρωσης.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του προσφεύγοντος, καθόσον δεν του παρέσχε, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, πρόσβαση στα αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν, κατά το Συμβούλιο, την καταχώριση του προσφεύγοντος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, καθώς δεν κατέδειξε ότι ο προσφεύγων, στο πλαίσιο του αξιώματός του ως Γενικού Διοικητή της Μπολιβαριανής Εθνικής Φρουράς, είναι υπεύθυνος για σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διαπράχθηκαν, κατά το Συμβούλιο, από τη Μπολιβαριανή Εθνική Φρουρά και υπονόμωσε το κράτος δικαίου στη Βενεζουέλα.

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Moreno Pérez κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-246/18)**

(2018/C 200/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Maikel José Moreno Pérez (Βενεζουέλα) (εκπρόσωποι: L. Giuliano και F. Di Gianni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/90 του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2018, όσον αφορά την τροποποίηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/2074 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/88 του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2063 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα, καθόσον οι διατάξεις τους αφορούν τον προσφεύγοντα και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακύρωσης.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του προσφεύγοντος, καθόσον δεν του παρέσχε, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, πρόσβαση στα αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν, κατά το Συμβούλιο, την καταχώριση του προσφεύγοντος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, καθώς δεν κατέδειξε ότι ο προσφεύγων, κατέχοντας τα αξιώματα του Προέδρου και του πρώην Αντιπροέδρου του Ανώτατου Δικαστηρίου της Βενεζουέλας, υποστήριξε και διευκόλυνε τις κυβερνητικές δράσεις και πολιτικές που υπονόμωσαν τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου στη Βενεζουέλα, και είναι υπεύθυνος για δράσεις και δηλώσεις, σφετεριζόμενος την εξουσία της Εθνοσυνέλευσης.

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Lucena Ramírez κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-247/18)**

(2018/C 200/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tibisay Lucena Ramírez (Βενεζουέλα) (εκπρόσωποι: L. Giuliano και F. Di Gianni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/90 του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2018, όσον αφορά την τροποποίηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/2074 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/88 του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2063 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα, κατά το μέρος που οι διατάξεις τους αφορούν την προσφεύγουσα· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας της προσφεύγουσας καθόσον δεν της παρείχε εντός εύλογου χρονικού διαστήματος πρόσβαση στα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η εγγραφή της στον κατάλογο των προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον δεν απέδειξε ότι οι δράσεις και οι πολιτικές της προσφεύγουσας έχουν υπονομεύσει τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου στη Βενεζουέλα.

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Cabello Rondón κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-248/18)

(2018/C 200/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Diosdado Cabello Rondón (Βενεζουέλα) (εκπρόσωποι: L. Giuliano και F. Di Gianni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/90 του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2018, όσον αφορά την τροποποίηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/2074 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/88 του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2063 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα, καθόσον οι διατάξεις τους αφορούν τον προσφεύγοντα· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακύρωσης.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του προσφεύγοντος, καθόσον δεν του παρέσχε, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, πρόσβαση στα αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν, κατά το Συμβούλιο, την καταχώριση του προσφεύγοντος.
 2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη εκτίμησης, καθώς δεν κατέδειξε ότι ο προσφεύγων εμπλέκεται στην υπονόμευση της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου στη Βενεζουέλα.
-

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2018 — Saab Halabi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-249/18)

(2018/C 200/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Tarek William Saab Halabi (Βενεζουέλα) (εκπρόσωποι: L. Giuliano και F. Di Gianni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/90 του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2018, όσον αφορά την τροποποίηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/2074 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/88 του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2063 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Βενεζουέλα, καθόσον οι διατάξεις τους αφορούν τον προσφεύγοντα· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακύρωσης.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του προσφεύγοντος, καθόσον δεν του παρέσχε, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, πρόσβαση στα αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν, κατά το Συμβούλιο, την καταχώριση του προσφεύγοντος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε την πλήρωση των προϋποθέσεων καταχώρισης του προσφεύγοντος και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, καθώς δεν κατέδειξε ότι ο προσφεύγων, στο πλαίσιο του αξιώματός του ως γενικού εισαγγελέα και των παλαιότερων αξιωμάτων του ως διαμεσολαβητή και προέδρου του Συμβουλίου Ηθικής της Δημοκρατίας (Consejo Moral Republicano), υπονόμωσε τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου στη Βενεζουέλα.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL